
UNDEVA LA
PALILULA
UN SCENARIU DE
SILVIU PURCĂRETE
LiterNet.ro
2012

UNDEVA LA PALILULA
Scenariu: Silviu Purcărete

Redactor şi Editor format.**pdf** Acrobat Reader: Răzvan Penescu rpenescu@liternet.ro

Lungmetrajul omonim a fost regizat de Silviu Purcărete şi produs de Libra Film Productions, cu sprijinul Centrului Național al Cinematografiei; co-producători: Studioul Cinematografic al Ministerului Culturii, C-Story Production, Generic Audiovizual, Family Film, Abis Studio, Hai-Hui Entertainment. Producător: Tudor Giurgiu. Consultanți scenariu: Constantin Chelba, Ozana Oancea, Inka Fromme.

ISBN: 978-973-122-068-0

Editura LiterNet
http://editura.liternet.ro office@liternet.ro

GENERIC ŞI PROLOG

Privită de sus, o suprafață înzăpezită, pe înserat. Fulgii de nea se adună către centrul ecranului.
Generic cît mai simplu.

1. EXT.PLONJAT. SUPRAFAȚĂ ÎNZĂPEZITĂ

O broască traversează ecranul. (Eventual în timpul genericului broasca mai poate traversa ecranul de două, trei ori) Farurile unui camion luminează zăpada. Apoi camionul intră în cadru. Camionul (văzut de sus) nu e mai mare decît broasca de adineauri! Înaintează cu greu prin viscol.

2. INT. CAMION. PE ÎNSERAT

În cabină se află două persoane, un bărbat tînăr, îmbrăcat foarte gros (Serafim) şi şoferul (Chichi) În jurul parbrizului sunt fotografii cu copilaşi foarte mici. De oglinda retrovizoare atîrnă un breloc: o copituță de ied. Serafim atinge cu degetul copituța. Camionul patinează de cîteva ori şi se împotmoleşte în nămeți.

CHICHI

Gata, pînă aici a fost! Acum te descurci singur!... Treaba dumitale! Pe calea ferată... sînt doar opt kilometri... dacă s-o mai vedea ceva prin nămeți!

În depărtare se aude urletul unor lupi.

SERAFIM

Sînt lupi pe aici?

CHICHI

Mai mult lupoaice...

Chichi îl priveşte lung pe Serafim şi zîmbeşte misterios.

SERAFIM
(privind pozele)
Sînt copiii dumitale?

Chichi rîde. Serafim deschide portiera şi coboară din camion. Are două valize mari (pline cu cărţi)

CHICHI
(foarte amuzat)
Unde te duci dom"ne, pe vremea asta?... Întoarce-te, domne, acasă! Nu vezi ce nenorocire e aicea? Nu vezi ce vreme? Dumneata mai lipseai!

SERAFIM
Trebuie neapărat să ajung la Palilula.

CHICHI
Treaba dumitale...

3. EXT. CAMIONUL ÎN NĂMEŢI

Vedem plonjat cum şoferul ambalează motorul şi întoarce camionul. Se aude rîsul lui Chichi. Luminile roşii dispar în ninsoare.
Ninsoare şi fundal de cicloramă. Serafim singur tîrăşte valizele grele şi se luptă cu nămeţii pe calea ferată. Paşii lui încearcă cu greu să găsească traversele sub zăpadă. Împrejur, no man's land. Senzaţie sinistră, totul e gri în jur, viscolul e intens.
Se opreşte o clipă să-şi tragă sufletul.
În mijlocul nămeţilor vede un om de zăpadă. De fapt, un miliţian îngheţat ţinînd deasupra capului o baterie grea de camion.
I se pare că aude în depărtare urlete de lupi. O broască orăcăie în prim plan. Serafim o priveşte speriat. (Cameră din unghiul broaştei)

SERAFIM (VO)
(bodogănind)
Dacă ei m-au păcălit, o să vă păcălesc şi eu pe voi. Totul nu e decît o minciună. Păi ce să-i zic eu lui Tata?...

Un şuierat. Doi «ochi» roşii, de foc, ţîşnesc teribili din viscol. Imaginea pare a fi un lup gigantic dar apoi se limpezeşte şi se conturează o locomotivă veche, cu aburi. Serafim abia reuşeşte să sară de pe sine. Locomotiva frînează şi scrîşneste violent.

MECANICUL DE LOCOMOTIVĂ (BARZĂ)
Hai urcă!

Îngheţat şi perplex, SERAFIM se caţără în locomotivă. Locomotiva porneşte în marşarier.

4. INT. LOCOMOTIVĂ. SEARĂ

Serafim zace gîfîind într-o tufă deasă de oleandru care nu se ştie ce naiba caută în locomotivă. Frunzele îi intră în ochi şi în gură. Îl apucă ameţeala.
Cabina supraîncălzită a locomotivei e mai mare pe dinăuntru decît pe dinafară. Ţevăraie umedă din care răsuflă aburi şi munţi de cărbune. E luminată de flăcările din cuptorul locomotivei. Este plină de oameni. Mecanicul, gol pînă la brîu şi transpirat (BARZĂ) aruncă cărbuni în cuptor. Un ţigan scîrţîie la ţambal. Undeva, în umbră, un domn gras, dom' Bartolomeo, îl «acompaniază» la pian.
Serafim se trezeşte cu o sticlă de ţuică înfiptă în gură. O muiere masivă, Elena Piteşteanca, zisa Hermafrodita, cu mustăţi şi ţîţe mari îi toarnă ţuică pe gît. Serafim încearcă să se ferească retrăgîndu-se în tufa de oleandru.

HERMAFRODITA
Bine ai venit, doctore. Uite că mă trimise pe mine Ilie, să te întîmpin... futu-l în cur de beţiv. Că el, cică e ocupat cu înmormîntarea... Se împotmoli ambulanţa şi zisei să vin să te iau cu trenul. Vezi că frunzele alea sînt otravă curată. *(muşcă dintr-un ardei iute şi se strîmbă)* Aoleo! Asta fu foc de iute... Ginecoloc sau ce?

SERAFIM

Pediatru.

HERMAFRODITA

(pipăindu-l uşor pe coapse)

Dar eşti frumuşel, doctore! Frumuşel, frumuşel! Bai, filarmonică! Hai, acordează-te!

Ţiganul cîntă uşurel la ţambal. Dom' Bartolomeo la pian.
Într-un colţ întunecat al cabinei, abia luminat de reflexele focului, zace un bătrîn gol, nenea Pantelică. Are pleoapele moi şi zîmbetul stins al beţivului fără odihnă. Molfăie dintr-un castron, pe care i-l ţine o femeie mărunţică (Leana Mică)

NENEA PANTELICĂ

(cu voce slabă)

Pediatru? Păi ce să caute un pediatru la Palilula? N-ai ce căuta acolo, puiule? Vrei să te prade hoţii? Să te mănînce lupii? Nu ne trebuie nouă pediatru... Tu nu pricepi? E o cursă. Or să te încolţească şi or să te lase în pielea goală. N-ai ce caută acolo! Treci mai departe.!

HERMAFRODITA

(rîzînd)

Un' să treacă mai departe, nene Pantelică?

NENEA PANTELICĂ

Că dacă te încăpăţînezi, pregăteşte-te să vizitezi Iadul. Şi să nu te miri că o să-ţi crească şi o coadă de purcel.

Locomotiva frînează brusc.

HERMAFRODITA

Ce-i?

S-a lăsat o linişte adîncă. Serafim priveşte afară prin hubloul locomotivei.

5. EXT. CÎMPIA ÎNZĂPEZITĂ. SEARĂ

Prin ninsoarea deasă abia se zăreşte alunecînd elegant şi nefiresc de încet, un vagon argintiu ca o oglindă, luminat ca o navă spaţială. Din interiorul vagonului răsună o simfonie de orăcăituri de broască. Vagonul se topeşte în negură urmărit de un zumzăit sinistru.

6. INT.LOCOMOTIVĂ

HERMAFRODITA
(pupîndu-l pe Barză pe umăr şi gonind astfel un mare număr de muşte)
Dom' Popescule, să-ţi dea Dumnezeu sănătate!...

NENEA PANTELICĂ
(în şoaptă)
Hai, sari acum, du-te cu ăia! Agaţă-te din mers!! Fugi! Ăia se duc în Italia! Auzi? Du-te cu ei! Du-te în Italia. Du-te oriunde!

HERMAFRODITA
Mai taci nene Pantelică. Lasă băiatul în pace că îl aşteaptă toată lumea la Palilula. Nu vezi ce frumuşel e? Că n-am mai avut noi aşa doctor... Hai filarmonică, bagă!

Ţiganul cîntă cu foc.

HERMAFRODITA *(CONT'D)*
Mîna, dom' Popescule!

Barză trage de o manetă. Locomotiva ia viteză. Ţambalul şi, în fund, pianul, cîntă din ce în ce mai teribil.

7. EXT. CALE FERATĂ. SEARĂ

Locomotiva spulberă nămeții, gonind periculos de-a-ndăratelea. Viteza e din ce în ce mai mare.
Şinele şi traversele încep să sară în urma locomotivei. Linia ferată se dislocă definitiv. Locomotiva traversează un podeț, peste un rîu. Podețul se prăbuşeşte.
Locomotiva pătrunde într-un tunel de ceață.
Serafim priveşte pe hublou. Lîngă el Hermafrodita soarbe rachiu. Cabina locomotivei e foarte strîmtă. Celelalte personaje au dispărut.

8. EXT. INTRAREA ÎN PALILULA. CREPUSCUL

Din ceață se iveşte o pancartă feroviară pe care e scris «Palilula».
De unul din stîlpii care o susțin e legat țapul Costică. Pe muchia panoului şade o broscuță.
O cisternă de pompieri cu farurile aprinse şi motorul duduind. Pompierul echipat e gata de acțiune. (Îl vom mai vedea de cîteva ori pe parcurs, nerăbdător, cu furtunul în mînă)
Locomotiva se îndreaptă către o Cortină care se deschide lăsînd să pătrundă o lumină puternică.
Locomotiva, a cărei cabină e acum mică, normală (înăuntru se află doar Hermafrodita, doctorul şi mecanicul) traversează şuierînd o clădire ciudată (Boema)
În cerdac, personajele pe care le vom vedea mai tîrziu îl salută vesele pe noul venit.

HERMAFRODITA
(scoțînd capul pe hublou)
Ilie, unde eşti mă, futu-te-n cur? Hai că vi-l adusei!

Locomotiva îşi continuă drumul.
Macarale, girafe, proiectoare care ne orbesc, voci răstite la megafoane ne fac să înțelegem că intrăm într-un studio cinematografic. Flăcările unui incendiu.

9. EXT.CURTEA SPITALULUI. SEARĂ

Platoul cinematografic este acum curtea spitalului care colcăie de lume. O mare mulțime de bolnavi, toți bărbați, în pijamale şi halate. Locomotiva frînează brusc în mijlocul curții. Serafim cade din locomotivă. Valizele grele aterizează lîngă el, înfigîndu-se în zăpadă. Locomotiva pleacă imediat, şuierînd vertiginos în acorduri de țambal şi chiuituri vesele.
Viscolul a dispărut, ninge lent. Curtea e luminată ca ziua de lămpile cu mercur. Ici-colo, cîteva pete de zăpadă, o baltă. O ambulanță hodorogită, fără şofer, cu toate uşile deschise şi cu motorul uruind. Unul din faruri se aprinde din cînd în cînd, făcîndu-i parcă cu ochiul lui Serafim.

În spatele ambulanței, o coşmelie acoperită cu plastic, plină de fiare şi sîrme în care îți face de lucru un om plin de ulei din cap pînă în picioare: e Pişta Herzog.
Bolnavii s-au adunat acum în linişte în fața unei clădiri impozante din sticlă şi metal: Morga.
În cadrul uşii deschise stă doctorul Predoleanu. Elegant, cu papillon şi ghetre, are mînuşi chirurgicale din care curg zemuri roşietice. Într-o mînă o ceaşcă de cafea, în cealaltă o țigară în port-țigaret.

PREDOLEANU

Plecați mă de-aici că vă înjur!..

MARGARETA *(secretara lui)*
(dinăuntrul morgii)

Domnule doctor, păi... Lăsați-i să se uite şi ei.

PREDOLEANU

Taci, dracu' că te dau şi pe tine afară! Mă, noi facem aicea ştiinţă, îl spintecăm pe om şi voi vă uitaţi ca proştii!

UN BOLNAV

(plîngînd)

Ne uităm şi noi cum îl tăiaţi pe dom' doctor...

PREDOLEANU

(soarbe din cafea şi trage din ţigară)

Mă, care-i, mă, meseria bolnavului?... Ce vă holbaţi aşa? Nu ştiţi care e meseria bolnavului, v-a scăpat? Să vă spun io: meseria bolnavului e să zacă! Să stea în pat, cu clisma în cur şi să zacă, că de-aia e bolnav!

Mulţimea se risipeşte fără convingere. Predoleanu reintră în clădirea morgii.
Curtea înzăpezită geme de lume. Bolnavii sînt agitaţi. Unii plîng şi se văicăresc, alţii ascultă muzici la tranzistor. Alţii au aprins lumînări.
Răsuflînd din greu, un individ obez şi ştirb, Virgil Codreanu (Trotzki) traversează curtea. Îşi îndeasă căciula şi încearcă să îmbrace paltonul. Cînd ajunge în dreptul ambulanţei îi pune lui Pişta Herzog paltonul în braţe.

TROTZKI (VIRGIL CODREANU)

Unde e mă nenorocitul ăla de Ilie? Şi ce dracu' bat clopotele alea, mă? Şi voi ce-aţi aprins mă lumînările alea? Ce-i aici mă, biserică? Cozi de topor! Sabotori! O să raportez! Cine e azi de serviciu?

PIŞTA HERZOG

Ginecologia.

TROTZKI

Păi n-a fost ieri?

PIŞTA HERZOG

Nu, ieri a fost obstetrica. Azi e ginecologia.

Trotzki a încurcat mînecile de la palton şi Pişta nu reuşeşte să-l descurce. Încearcă să îl ajute fără să murdărească paltonul de ulei.

TROTZKI

(nervos)

Măi, ori îmi ții paltonul ăla ca lumea ori chem pe altcineva.

Se urcă gîfîind în ambulanța rablagită, cu capota de la motor ridicată.

TROTZKI *(CONT'D)*

Hai mai repede, că întîrzii şi-mi crapă obrazul în fața Organului.

Dirijat de Pişta, grupul de bolnavi împinge maşina care demarează în zgomote cumplite, în scîntei şi fum gros şi negru. Serafim vrea să se apropie de maşină.

TROTZKI *(CONT'D)*

(lui Serafim)

Ce stai tovarăşe în drum? Dă-te, băi tovarăşe, la o parte!!!

Serafim sare speriat într-o parte în timp ce maşina virează vertiginos la stînga şi se înfige în zidul din față, pe care se văd urmele multor evenimente anterioare.

ILIE

Păi, bine, naşule, ce-ai făcut? Te-ai pus în calea partidului? Nu e momentul.

Serafim se întoarce: un om mic, cu nasul roşu, cu un ochi mai mare şi unul mai mic, Ilie Tudorin, administratorul, ține în mîini o ladă plină cu sticle de vin.

SERAFIM

Cine era domnul?

ILIE

Tovarăşul Trotzki, nea Virgil Codreanu, secretarul de partid.

Maşina lui Virgil Codreanu a fost scoasă din zid şi e îndreptată pe drumul cel bun. Demarează vertiginos şi se înfige în alt perete. Acțiunea se repetă.
Ilie lasă lada jos şi-i întinde mîna lui Serafim.

ILIE *(CONT'D)*

Tudorin, administratorul. Ilie. Dumneata cine oi fi, naşule? Oi fi doctorul cel tînăr?

SERAFIM

Bună seara. Mă numesc Dragoş Serafim. Dr. Serafim.

ILIE

Aaaa! Domne, bine ai venit, că te aşteptam. Ai mîncat?

SERAFIM

N-am mîncat... Aş vrea să ajung la Direcție...

ILIE

Hai să mănînci. Pe urmă să mergem să te cazezi la Boema, că ți-am rezervat apartament. Stai numai puțin!

ILIE *(CONT'D)*
(hohotind, destupă o sticlă)

De sufletul lui nea Pantelică...

SERAFIM

Nu, mulțumesc, că eu...

ILIE

Ia o gură că face poftă de mîncare.

Serafim se supune.
Bolnavii sînt din nou strînşi în jurul morgii. În penumbra de altar din interior se întrezăresc siluete care se agită în jurul unei mese de metal. Pe masă se văd tălpile enorme ale unui cadavru.
Ilie se apropie tiptil de unul din geamurile murdare.

ILIE *(CONT'D)*

Îi face autopsie lui nenea Pantelică. Cică s-ar fi otrăvit cu ciuperci. Uite, doctorul Predoleanu... Prostul ălălalt e Niță Leonardo, spionul lui Trotzki.

10. INT. MORGĂ. SEARĂ

Înăuntru, Niță Leonardo, asistentul, scormoneşte în mațele mortului.
Doctorul Predoleanu sorbecăie din cafea şi fumează, aşezat pe un scaun înalt, ca un tron, capitonat cu pluş roşu. Apoi se ridică furios, îl dă la o parte brutal pe Niță Leonardo şi, aplecat deasupra cadavrului, îi explică ceva cu gesturi pedante şi exasperate. Niță Leonardo, pierdut, începe să plîngă uşor. Predoleanu îl bate cu cleştii şi ustensilele de disecție. Margareta, smiorcăită, stă lîngă cadavru, scrie de zor într-un registru şi mănîncă dintr-un borcan castraveți murați.
Serafim priveşte concentrat prin geamul aburit. Nea Pantelică, mortul, întoarce uşurel capul şi-i zîmbeşte.

11. EXT. CURTEA SPITALULUI. FAȚADĂ BOEMA. NOAPTE

Ilie a dispărut. Curtea e acum pustie. Se aud voci de undeva.

VOCI

Ce faceți, bă?

Varianta (a) Țapul şi Capra spionează de după un stîlp.
Varianta (b) O broască spionează. Orăcăie.

12. OMISĂ

13. EXT. CURTEA SPITALULUI. NOAPTE

Serafim umblă creanga prin ninsoare.
În fața „Alimentarei” un grup de oameni, statui țepene, stau la o coadă şi îl privesc trist. Serafim îi priveşte şi el trist şi se înfofoleşte...
Sub şopronul translucid, se zăreşte umbra lui Pişta trebăluind.

13A. EXT BUCĂTĂRII. NOAPTE

Serafim priveşte prin geamul de la bucătărie.
Pe o plita mare sfîrîie tăvi uriaşe cu fripturi. Ilie e aşezat la masă şi înfulecă bucățile de carne.
Ilie se izbeşte cu pumnii în piept şi plînge în hohote.
Bucătăresele încearcă să-l liniştească. Ilie sare repede în picioare, o înghesuie scurt pe una din bucătărese şi soarbe din sticlă.
Serafim bate în geam. Ilie îi face semn. Serafim e amețit.
În bucătărie, Ilie trece pe lîngă o bucătăreasă şi dispare. Nu ştie încotro s-o apuce.
Undeva, într-un colț, pompierul, în maieu şi acoperit de zăpadă, doarme lîngă camionul cisternă.

14. EXT. INT. FAȚADĂ FARMACIE. NOAPTE

O vitrină pe care scrie „Farmacia”. Prin vitrină îl vedem pe Dom' Bartolomeo, cîntînd la pian. Pe pian tronează caduceul cu două vipere încolăcite. În fund, dincolo de tejghea, două cocoane gemene, Venena şi Separanda, asistentele, prepară ceva executînd un dans ridicol.

Serafim bate în geam. Dom' Bartolomeo nu reacționează. Priveşte în gol ascultînd aria... Venena şi Separanda îi indică o direcție cu mişcări identice, de păpuşi mecanice.

15. EXT. CURTEA SPITALULUI. NOAPTE

ILIE (V.O.)
Hai, naşule, pe unde umbli? Hai că te-aşteaptă toată lumea!

În mijlocul curții un bărbat şi o femeie se bat în tăcere; sînt Baiazid şi Isabella. Apoi se opresc brusc, se iau de mînă şi, plini de sînge, pornesc cuminți spre uşa principală a spitalului. Serafim îşi ia valizele şi porneşte după ei. În clipa în care vrea să intre în spital e atacat de un țap. Serafim abia reuşeşte să blocheze uşa. O femeie lungă, uscată şi crăcănată, cu fața în penumbră, Capra, potoleşte țapul. În depărtare se aude o voce:

VOCE
Aoleo Costică! Cum o să-ți tai eu coaiele şi-o să ți le pun pe frigare...

16. INT. CULOARELE SPITALULUI / SALOANE. SEARĂ

Coridoarele pustii ale spitalului. Serafim trece pe lîngă saloane cu uşile deschise. Deasupra uşilor scrie: Salonul nr. 2 - Obstetrică, salonul nr. 5 - Ginecologie. În saloane, numai bărbați. Tutun şi pocnetul vesel al zarurilor la jocul de table.

La etaj, trecînd prin dreptul ferestrelor culoarului, Serafim se opreşte privind în curte.

17. EXT CURTE SPITAL NOAPTE

Femeia uscată şi urîtă, Capra, însoţită de ţap, stă cu fruntea lipită de geamurile morgii. Apoi ridică ochii şi, zărindu-l pe Serafim, o ia la goană urmată de ţap.

18. INT. CULOARELE SPITALULUI / SALOANE

Serafim îşi continuă drumul pe coridorul pustiu. În faţa lui, uşa de la cabinetul asistentelor se zguduie ritmic. Lîngă uşă aşteaptă cuminţi şi plini de sînge Isabella şi Baiazid. Serafim se apropie şi deschide precaut uşa. Un bărbat negru, gol, Gogu, zace pe duşumea. O asistentă desculţă şi cu halatul desfăcut (Olga Herzog) se repede şi închide brutal uşa. Serafim îşi continuă drumul pe coridor.

19. INT. SALON ÎN SPITAL. SEARĂ

Serafim pătrunde într-un salon cu multe paturi goale.
Doar într-un pat, Mitică Limoncelli, un bătrîn scheletic şi neputincios, întinde mîna tremurîndă către un pahar aflat pe noptieră. Serafim se apropie încet de bătrînul muribund şi îi întinde cu grijă paharul. Bătrînul îl priveşte cu ochi umezi de recunoştinţă şi soarbe din pahar cu înghiţituri mici.
Apărut pe nesimţite, negrul de adineaori, Gogu, îl atinge prieteneşte pe umăr şi îi ia cu blîndeţe paharul din mînă, îl duce la nas şi apoi deschide uşa noptierei unde se află o sticlă de vodka pe jumătate goală. Umple paharul pe care îl lasă pe masă şi pleacă cu sticla.
Moşul mulţumeşte în italieneşte.

GOGU
Hai, nea Mitică, bei matale frumuşel toată asta şi te pui pe picioare.

20. INT.CORIDOR SPITAL. CABINET

Gogu, negru, înalt şi al naibii de frumos iese pe culoar. Serafim îl urmează tîrîndu-şi valizele.

GOGU

Bine ai venit la Palilula, doctore.

Îi întinde sticla.

SERAFIM

Nu mulțumesc, eu nu beau.

GOGU

Ei, aşa puțin, de sufletul lui nea Pantelică.

Serafim bea.
Uşa cabinetului de adineauri e acum deschisă. Gogu intră să-şi caute țigările. Serafim se opreşte şi îşi aruncă privirea înăuntru. Olga, asistenta, oblojeşte fețele însîngerate ale lui Baiazid şi Isabellei care stau cuminți pe scaun, ținîndu-se de mînă.
În trecere, Gogu o sărută pe gît pe Olga şi îi şuşoteşte ceva. Olga întoarce capul, zîmbeşte zărindu-l pe Serafim.

OLGA
(oftează)

Ce frumuşel e!

Gogu îşi aprinde o țigară, trage o duşcă şi iese pe coridor tîrşîindu-şi saboții albi de doctor. Serafim îl urmează.

21. EXT.INT. CULOARE SPITAL/CURTE. SEARĂ

Amîndoi privesc pe fereastră în curtea spitalului. Lîngă morgă sînt aprinse cîteva lumînări.
În alt colț al curții, Ioska Herzog - Pişta îşi face de lucru sub şopron.

GOGU
Bine ai venit. Te aşteaptă toată lumea. Bietul nea Pantelică, n-a mai apucat... Vorbea mult de dumneata...

SERAFIM
Dar nu l-am cunoscut.

GOGU
Eh, el te ştia. Te aştepta. Te aşteptam cu toții...

Din cabinetul din fund ies pansați Baiazid şi Isabella, conduşi de Olga. Gogu o pupă pe Olga şi îi şuşoteşte din nou ceva la ureche.

OLGA
Ce frumuşel e!

SERAFIM
Nu înțeleg. Ce fel de maternitate e aici?...

GOGU
Cum, ce fel de maternitate? Maternitatea din Palilula! Ei, un biet lazaret pierdut prin coclauri. Ceferişti bețivi. Puturoşi. Se internează pentru o ciorbă gratis şi să joace table. De obicei sîmbătă îi trimitem acasă. Dar lunea vin iar. Ai să vezi că aici la noi, toți bolnavii sînt sănătoşi tun. Bolnavi sîntem numai noi, ăştia, sănătoşi, doctorii. Cazurile cele mai complexe sînt cînd îşi mai bat unii nevestele, sau mai adorm beți prin băltoace, altfel sănătoşi tun. Vin pentru certificate medicale, pentru scutiri. Nea Lică Predoleanu, cu autopsiile lui mai spală onoarea profesiei.

În curte a revenit ambulanța. Codreanu (Trotzki) coboară furios şi suflă lumînările de lîngă morgă, apoi se răsteşte gesticulînd la Ioska.

GOGU *(CONT'D)*
Of, Trotzki, fi-ți-ar buricul al dracu'...

Un trosnet puternic şi lumina se stinge. Pană generală de curent.

GOGU *(CONT'D)*
Ce mă-să! De la ora asta?...

22. EXT.CURTE SPITAL. SEARĂ

Agitație. Lumînări. Torțe. În curte se aprind luminițe repede stinse de fulgii deşi de zăpadă.
Unii aleargă prin curte.

VOCI
Băăăă, încuiați repede la magazie.
Tovarăşul Ioska! Tovarăşul Ioskaaaaa!! Sabotori!
Băăăă, care ați umblat băă, fir-ați ai dracu'!
Strîngeți tăvileee! Încuiați dulapul!

Pe coridorul întunecat apare alergînd Ilie cu lada în brațe.

ILIE
Asta-i Leana, fi-i-ar tocana afurisită! Pe unde umbli naşule, că te căutai peste tot.

SERAFIM
N-ar trebui totuşi să vorbesc mai întîi cu domnul director, sau mă rog, cu cineva de la Personal...?

ILIE

Hai, naşule, că ne-apucă miezul nopţii. Unde vrei să te mai duci la ora asta, naşule? Tocmai azi? Sînt toţi ocupaţi cu nea Pantelică. Dumnezeu să-l ierte.

Serafim îl urmează în fugă.

ILIE *(CONT'D)*

Hai, naşule, să mănînci şi pe urmă să ne cazăm! Să vezi ce apartament ţi-am pregătit...
Băăăăă, Pişta! Vezi mai repede.

Serafim aleargă împleticit şi ebrietat. În curte l-a pierdut din nou pe Ilie. Aleargă gîfîind în întuneric. La geamuri bolnavii au aprins chibrituri.

SERAFIM

Domnu Ilie! Domnu Ilieeee!

Nimereşte lîngă morgă. Prin geamul morgii, luminat, chipul lui nea Pantelică cu vată în nas îi zîmbeşte.
Pe Serafim îl podidesc lacrimile. S-a prăbuşit pe o valiză.

SERAFIM (V.O.) *(CONT'D)*

Dragă tată...
Ce naiba să-i scriu eu acuma? Dragă tată, sunt fericit. Află că Palilula e o aşezare deosebit de pitorească. Peisajul e sălbatic, încîntător. E drept că din pricina zăpezii am avut oarecari întîrzieri, dar ninge ca în poveşti, iar eu sînt bine îmbrăcat. Am fost primit cu multă atenţie. Din păcate, colectivul e îndurerat de dispariţia doctorului Pandele, eminent om de ştiinţă. Cu toate acestea am fost primit cu multă căldură şi atenţie.

23. EXT ELEŞTEU - NOAPTE

Din depărtare, dinspre eleşteul îngheţat se aude din ce în ce mai tare larma neverosimilă a orăcăitului de broaşte... Orăcăitul devine melodios: un cor amplu cu inflexiuni verdiene.

Pe eleşteul îngheţat patinează Venena & Separanda.

23A. EXT. CURTEA SPITALULUI. FAŢADA BOEMA (VIS)

Din ceaţă prinde contur Faţada unei clădiri curioase: Boema. Intrarea e într-un gang lîngă o terasă de cîrciumă luminată de o ghirlandă ştirbă de beculeţe şi înecată în fumul care vine de la grătarul de mititei.
Printre mesele de pe terasă, oleandri mari, înfloriţi.
În jurul unei mese chefuiesc mai mulţi bărbaţi: Ilie, Gogu, Barză, Predoleanu, dom' Bartolomeo, etc. Bărbaţii şuşotesc zîmbind şi aruncă priviri furişe către Serafim. Un bărbat aşezat cu spatele, miroase un mănunchi de flori de oleandru şi apoi se răsuceşte privindu-l zîmbind: este chiar el însuşi.
Serafim e cuprins de ameţeală.
Imaginea se transformă. Terasa e acum pustie. Mesele metalice şi scaunele ruginite, stau îngrămădite unele peste altele şi acoperite de zăpadă. Faţada Boemei e acum întunecată; peisajul aminteşte de «Insula Morţilor» a lui Boecklin.

24 - 27. SCENE OMISE

28. EXT CURTEA SPITALULUI. FAŢADA BOEMA. NOAPTE

Apărut pe nesimţite, Ilie îl bate pe umăr.

ILIE
Păi ce faci, naşule, adormişi? Hai, că se puse viscolul.

Ilie, cîntînd şi smiorcăindu-se traversează curtea, către Boema, urmat de Serafim. În foişorul Cabinetului de radiologie pîlpîie lumini ciudate şi umbre.

ILIE *(CONT'D)*
Iiii! Aoleo, naşule, uitai. A venit unu' cu 40 de grade, azi dimineaţă. Hai repede pînă sus!

Cei doi aleargă către scările în spirală.

SERAFIM
Cu 40 de grade?... De azi dimineaţă?...

Cei doi urcă scările printre tuberculoşii adormiţi cu chiştoace în gură.

29. INT. CABINET RADIOLOGIE. NOAPTE

Ilie aprinde un chibrit. La lumina slabă a chibritului se întrezăreşte, fulgurant, încăperea. Lux vechi, în ruină. Mormane şi ziduri de cărţi. În mijlocul încăperii, silueta sinistră a aparatului Roentgen. Pe platformă e aşezată o cratiţă care fumegă. Ilie dă cratiţa la o parte.

ILIE
Ce mai făcuşi, Leano? Fi-ţi-ar tocana a dracu'! Uite, asta-i cabinetul lui sărmanu' nenea Pantelică...

Ilie miroase, apoi gustă cu poftă din cratiţă.

ILIE *(CONT'D)*
Asta o să ne otrăvească pe toţi...

Ilie face o mişcare greşită şi răstoarnă cratiţa sub privirea deznădăjduită a lui Serafim. Apoi scoate o sticlă.

ILIE *(CONT'D)*
Ei, un pic aşa. De sufletul lui nea Pantelică. Tată, păi asta are 52 de grade nu 40!
(continuînd să bea)
Bietul dom' doctor Pantelică. Toată lumea îl iubea, domnule, nu era om să nu-l iubească. Hai, gustă un pic!

(începe să hohotească)

Nene Pantelicăăă! Nene Pantelicăăă! Aici ne strîngeam noi dimineața, la taclale, cu bietul nea Pantelică. Aici la aparat, că nu ne deranja nimeni. Gogu, dom' Bartolomeo, nea Lică Predoleanu, Barză, toți... Om mare, nenea Pantelică. Savant! Mai venea şi Chichi din străinătate... şi făcea şi poze...

Serafim aprinde chibritul şi citeşte o inscripție pe un perete: „Broasca e răzbunătoare”.
Pe un scrin destul de frumos, nişte cărți şi un borcan mare de formol în care pluteşte un ied. Pe pereți, tablouri vechi, întunecate, înfățişînd ruine. Peste tot, răspîndite clişee radiologice, pe pereți desene anatomice ciudate.
Se aude un foşnet într-un colț al camerei. Parcă se intrevede o siluetă ascunsă.
Serafim cercetează borcanul cu ied.

ILIE *(CONT'D)*

Cum mîngîia el iedul ăla din borcan şi-l căina: „Puiul tatii, puiul tatii!”

Serafim e foarte beat. Găseşte un teanc de fotografii. Printre ele:
- oleandri înfloriți. Printre tufe, portretele viitorilor amici ai lui Serafim: Gogu, Predoleanu, Ilie, etc.
- portretul unui țap care priveşte crîncen în aparat. Cînd Serafim încearcă să dea pagina, țapul pare că fornăie şi vrea să împungă.
Serafim priveşte din nou fotografia: într-adevăr țapul şi-a schimbat poziția.
- O fotografie îl înfățişează pe el însuşi, cu un ied în brațe.
Serafim priveşte mai atent: e de fapt nea Pantelică cel care ține iedul.
- O rochie galbenă care ia foc.
Serafim frunzăreşte repede celelalte fotografii.
- Flăcări, flăcări, flăcări...
Sub teancul de fotografii găseşte învelită într-o bucată de stambă arsă, o cutiuță. În cutiuță, un cărăbuş uscat înfipt în ac.
Ilie a adormit pe o canapea.

SERAFIM
(încercînd să-l trezească)
Domnu' Ilie! Domnu' Ilie!...

Serafim ia sticla şi bea pînă la fund.
Scoate dintr-un săculeț un tub de pastă de dinți, suge din el şi mestecă trist... Caută un loc să se întindă, nu găseşte. Se întinde pe platforma aparatului Roentgen şi adoarme.
O mînă se plimba uşurel pe trupul lui Serafim.

30. INT. CABINET RADIOLOGIE. DIMINEAȚĂ

Un bîzîit lung, neliniştitor, îl trezeşte brusc pe Serafim.
Zace întins de-a curmezişul pe masa aparatului Roentgen. Aparatul e în funcțiune, beculețele de alarmă clipocesc amenințător şi un fum subțire umple încăperea.
Ilie îl scutură cu putere pe Serafim.

ILIE
Hai, scoal' repede că îl duc pe nea Pantelică!

Într-un colț al încăperii, printre aparate, Leana Mică, femeia de serviciu, cu mătură, găleată şi făraş, strînge resturile cratiței răsturnate.

ILIE *(CONT'D)*
Vezi, cu cîrpa aia p-acolo, Leano, să nu mai faci vreun scurt circuit!

LEANA MICĂ
(smiorcăită)
Dă-le... fir-ar ele de sîrme!!

Buimac, netezindu-şi inutil hainele şi părul, Serafim priveşte cu groază aparatul. Leana Mică îşi aprinde o ţigară şi îl priveşte lung.

ILIE

Ce faci Leano, iar fumezi?

LEANA MICĂ

Ce-avuseşi, Ilie, cu tocana mea?

31. EXT. CURTE SPITAL. DRUM SPRE BOEMA. DIMINEAȚĂ

Ninsoare deasă. Bat clopotele. Cortegiul funerar luptă cu nămeţii.

ILIE

Nene Pantelicăăă!!!

Ilie se repede şi se alătură bărbaţilor care poartă sicriul pe umăr - Pişta, Niţă, Dom' Bartolomeo, Predoleanu. În urma sicriului mai multe femei: Damele de la bordel (Puşa, Geta şi Pixi), Olga Herzog, Asistentele, Hermafrodita.

ILIE *(CONT'D)*

Mai cu viaţă, mă, fir-aţi ale dracu'! Păi aşa îl jeliţi voi pe nenea Pantelică?

Cortegiul traversează curtea şi gangul Boemei.

32. EXT CIMITIR (DUPA CORTINA) DIMINEAȚĂ

Ninsoare deasă. Cortegiul apare printre fulgi, pe drumul spre cimitir. Un mic taraf dirijat de Gogu cîntă Chopin.

Serafim îşi tîrîie cu greu valizele cu cărţi şi salută fîstîcit în dreapta şi în stînga.

Gogu se apropie de Serafim şi-i dă o mînă de ajutor la căratul valizelor.

GOGU
Am înțeles că te tot cazează Ilie la Boema, de vreo două zile. Bine ai venit în club.

SERAFIM
Cine era de fapt nea Pantelică?

GOGU
Cel mai bun doctor din Palilula. Din țară. Din lume. Om de geniu! Socrate! Dumnezeu să-l ierte!

Gogu scoate o sticluță şi varsă cîțiva stropi pe jos, trage o duşcă şi apoi i-o întinde lui Serafim.

SERAFIM
Nu, nu, pentru mine nu... Eu nu mai beau...

GOGU
Ei, un pic aşa. De sufletu' lu' Nea Pantelică.

SERAFIM
Aş vrea să vă spun ceva... mi s-a întîmplat un lucru foarte, foarte grav. Azi dimineață... Ştiți, cred că am fost iradiat.

GOGU
Nici-un pericol, dragul meu. Stai liniştit! Aparatul ăla nu mai funcționează de patru ani. Se aprind doar beculețele ca să facă impresie.

Serafim apucă sticla cu palincă şi o dă pe gît.

SERAFIM (V.O.)

Dragă Tată, în această dimineață tristă i-am cunoscut eu pe distinşii mei colegi... Domnul doctor Gogu, noul meu prieten mi-a vorbit despre fiecare: Doctorul Predoleanu, eminent anatomopatolog şi asistentul lui, domnul Niță Leonardo...

GOGU

Autopsier şi sanitar rural cretin... Ia uite, cu acul de seringă înfipt la rever. Le face tuturor injecție cu acul ăla...

Cortegiul urcă drumul prin ninsoarea deasă.

SERAFIM (VO)

Dom' Bartolomeo, farmacistul. Boier cu gusturi fine, Înnebunit după operă. Jumătate din Palilula era proprietatea familiei lui. Bineînțeles, le-au luat totul...

GOGU

Alcoolic, cu studii la Paris şi cu ciroză: aristocrat ce mai!

SERAFIM (VO)

Asistentele lui de la farmacie, două doamne gemene.

GOGU

Două matracuce, Venena şi Separanda, nici nu ştiu cum le cheamă. Iar ăia doi, Stan şi Bran sînt bărbații lor. Bețivi rău, dar îi țin astea din scurt. Iar ăla-i, Trotzki, nea Virgil Codreanu, secretarul de partid, futu-i buricul mă-sii, fost ilegalist...

SERAFIM (VO)

Maternitatea are un colectiv numeros, cadre medicale şi auxiliare competente, o să-mi ia un timp pînă să-i cunosc pe toți.

GOGU

Leana Mică, hocheista cu mopul... Cam nimfomană. Hermafrodita, şefa Serviciului de Salvare. Femeie cînd e lună plină şi bărbat cînd e lună nouă.

Cadre distincte vor prezenta fiecare personaj în interiorul cortegiului.

33. EXT. CIMITIR. ÎN JURUL MORMÎNTULUI. DIMINEAȚĂ

Silueta Caprei se strecoară ascunzîndu-se printre cruci.

LEANA MICĂ

Fi-ar mama ta de curvă!...

Leana Mică se repede şi aruncă cu bulgări de pămînt după ea.
Silueta dispare. Bărbații încearcă să domolească furia Lenei Mici.

TROTZKI

Tovarăşi! Tovarăşi! Treceți la locurile voastre! Tovarăşi!

Sicriul e coborît în groapă. Ilie a coborît şi el să dea o mînă de ajutor. Trotzki ține un discurs.

TROTZKI *(CONT'D)*

Dragi tovarăşi şi prieteni! În aceste clipe grele, ne-am adunat să aducem un ultim omagiu marelui om de ştiință, luptător devotat pentru cauza partidului pe plan ştiințific şi medical, tovarăşul doctor Pandele. Inima partidului nostru resimte o mare pierdere prin dispariția tovarăşului Pantelică al nostru. *(hohot)*

Groparii se grăbesc să astupe groapa. Ilie hohoteşte prăbuşit pe sicriu şi e gata să fie acoperit de pămînt amestecat cu zăpadă.
Damele bocesc. Barză face o criză de jale isterică. Babele îl trezesc din leşin. Bărbații beau vîrtos.

TROTZKI *(CONT'D)*

Dar Partidul a ştiut întotdeauna în clipe grele să găsească soluții optime pentru rezolvarea unor probleme grave. Şi iată că Partidul, cine altul, ne-a trimis un înlocuitor al neînlocuitului tovarăşu' Pantelică, un tînăr vlăstar al şcolii noastre socialiste de medicină, o vie speranță, şi anume doctorul... tinere, n-am reținut: care-i numele?...

Toate privirile se îndreaptă asupra lui...

SERAFIM

(cu voce gîtuită de emoție)

Dragoş Serafim!

Damele îşi şterg pentru o clipă lacrimile şi îi zîmbesc duios.

34. EXT. BOEMA. SEARĂ

Un cerdac de lemn, în formă de U, multe uşi şi ferestre întunecate.

35. INT. EXT ODAIE SERAFIM. SEARĂ

Odaia lui Serafim e înțesată de lume: Ilie, Gogu, Predoleanu, Popescu Barză, Petrică Zile Grele (proxenetul celor 3 Dame). Dom' Bartolomeo rezemat de un perete priveşte în gol. Țigani cu țambal şi contrabas. Amicii, veseli, s-au aşezat pe teancuri de cărți, în jurul unui bec gigantic, şi au întins sticlele pe o măsuță făcută tot din cărți.

SERAFIM (V.O.)

Draga Tată, s-a dus repede zvonul că un tînăr intelectual a sosit în Palilula şi toată lumea s-a înghesuit să-mi vadă biblioteca.

Înghesuit într-un colț, în picioare, Serafim îi priveşte zîmbind îngrozit.

ILIE

Fă-te gură, pîlnie,
Şi tu burtă, butie.
Păzea, suflete, că te înec!
Trăiască neamul nostru
Ăla rău şi puturos!

MARGARETA *(soţia lui Ilie)*
(de afară, de pe cerdac)

Eu chem Miliţia, să ştiţi!

GOGU

Săru' mîna, coană Margareto!

Se încinge cheful.

VOCI ÎN COR

Ilie, spune-ne cu lupu'. Hai, să audă şi Serafim că el nu o ştie. Spune-i-o şi lui!

ILIE

Aşa-i, că Naşu' n-o ştie.

VOCI ÎN COR

Hai spune cu lupu'! Zi cu lupu'! Hai mă, zi cu lupul!

Ilie zîmbeşte uşor, îşi pleacă privirea înclinîndu-şi capul, precum Isus în «Cina» lui Leonardo.

ILIE

Dom"ne, sînteți atenți? Fiți atenți aici: faptul este întîmplător, adică e un fapt care s-a întîmplat, că nu pun nici o vorbă de la mine.

36. EXT. O COLIBĂ ÎNGROPATĂ ÎN ZĂPADĂ. DIMINEAȚĂ. (FLASHBACK)

Peisaj de iarnă ca în cărțile de poveşti. O colibă micuță, îngropată în zăpadă. Se deschide uşa şi o siluetă micuță (Ilie) porneşte prin ninsoarea deasă pe nişte potecuțe ca nişte tunele de labirint.

37. INT. ODAIA LUI SERAFIM. SEARĂ

ILIE

Deci, fiți atenți aici: în 1953, iarnă grea. Mă dăduseră ăia ai mei afară după povestea cu turmele şi cu măgarul la Grandiflora şi stăteam pe la o nevastă de-a mea. Zăpadă mare cît e omul de înalt şi pîrtia îngustă. M-am dus să iau lemne din pădure. Şi acolo, Hop! dau de lup!

38. EXT LABIRINT ÎN ZĂPADĂ. DIMINEAȚĂ. (FLASHBACK)

Capul lupului, în prim plan, cu dinți rînjiți şi ochi de foc. Lupul muşcă în gol: hatz!

39. INT ODAIA LUI SERAFIM. SEARĂ

ILIE

M-am speriat! Aveam şi brațul de lemne în spinare. Şi domne, atunci am început înjurătura la fața locului, şi am luat-o la fugă. Da' fiți atenți aici: înjurătura am început-o la fața locului: "Bă! Futu...!"... Atît am apucat să zic. Şi dă-i şi fugi prin şanțul ăla, prin ududoi. Şi lupu' după mine.

40. EXT. DEAL. DIMINEAȚĂ. (FLASHBACK)

Ilie aleargă prin labirintul de zăpadă. Gîfîie. Din cînd în cînd apare ca un insert lupul care face hatz! îl muşcă de fund. Pantalonii lui Ilie sînt sfîşiați.

41. INT. ODAIA LUI SERAFIM. SEARĂ

ILIE

Dar, fiți atenți aicea! Ce greu mi-a fost, cum ar veni, că eram de două ori emoționat. Odată că lupul era după mine şi, al doilea, că nu puteam să dau drumul la înjurătură, că n-aveam cum. Şi-am ținut-o în piept aşa, în piept. Şi aşa cu înjurătura în piept, pe o potecă de-aia, cu lupul după mine... doi kilometri!

42. INT. COLIBĂ ILIE. DIMINEAȚĂ. FLASHBACK

Ilie ajunge la colibă, trage zăvorul, leapădă lemnele şi îşi trage sufletul. Apoi se repede la uşă, deschide zăvorul şi întredeschide uşa.

ILIE *(CONT'D)*

'te-n cur de lup!!!

43. INT. ODAIA LUI SERAFIM. SEARĂ

ILIE

Domne, ați priceput cum este? Am ajuns acasă. Am deschis uşa, am intrat înăuntru, am pus cioaca la uşă, am lepădat lemnele, şi după aia cînd m-am văzut în siguranță, am tras iară cioaca, am deschis uşa, am scos capul pe uşă şi mi-am terminat, domne, înjurătura: „... 'te-n cur dă lup!!...” Că o începusem cu doi kilometri mai încolo!...

PREDOLEANU

Şi-a terminat omul înjurătura: să se uşureze!...

ILIE
Domne, faptul e întîmplător, că adică chiar mi s-a întîmplat!...

Amicii se prăpădesc de rîs.

GOGU
Hai, Ilie, mai arată-ne odată cum ai făcut!

ILIE
Am tras cioaca, am deschis uşa, am scos capul pe uşă şi mi-am terminat domne, înjurătura *(deschide uşa şi înjură)*: „... 'te-n cur dă lup!!!...”

Toţi cad pe spate de rîs. Casa se zguduie de rîsul lor. Odaia se răstoarnă de rîs. Comesenii zac pe tavan sufocaţi de rîs.
Uşa se deschide şi în prag apare, crîncen şi în izmene, nea Virgil Codreanu (Trotzki).
Toţi aşteaptă încremeniţi.

TROTZKI
De ce mă înjuri de lup, tovarăşe Ilie?

Nea Virgil Codreanu priveşte lung. Buza de jos îi tremură. Pleacă şi se aude cum se încuie la el în cameră.

GOGU
Bine, mă Ilie, păi ce faci, înjuri partidul de lup?

44. EXT. CERDAC BOEMA. SEARĂ

Gogu, înduioşat bate uşurel la uşa încuiată.

GOGU

Hai, mă Trotzki....

TROTZKI

(de după uşă)

Halal membri de partid! V-aţi dat cu americanii! Bă, nene, noi v-am lăsat un Partid ca o floare şi voi l-aţi făcut ca un căcat! Aţi stricat partidul. Ce partid v-am lăsat!...

Gogu priveşte jenat către ceilalţi. După o pauză:

GOGU

Nea Virgile, abia ne-au primit şi pe noi acum cîteva luni. Cînd era să-l stricam? Nici nu ni l-au dat ca o floare şi nici nu aveam cînd să-l aducem în halul în care pretinzi dumneata. Hai să bem un păhărel, nea Virgile.

Gogu face un semn.

45. INT. ODAIE SERAFIM. SEARĂ

Taraful începe să cînte la ţambal „Internaţionala”. Se aude cum Nea Virgil sforăie cumplit. Stau toţi cu paharele în mînă, neputincioşi.

PREDOLEANU

Ia mai daţi-l în pizda mă-sii! Asta e! Partidul ne strică cheful!

46. EXT. CERDAC. NOAPTE. MAI TÎRZIU

Cor polifonic de sforăituri. Se aud broaştele cîntînd în depărtare şi curg streşinile a primăvară. În izmene, Serafim orbecăie pe cerdac, are o «urgenţă». Are o lanternă care merge cînd vrea ea.

Serafim deschide o uşă la întîmplare.

47. INT.CAMERA LUI PREDOLEANU. NOAPTE

În odaie, un lighean în care ard ziare. Predoleanu fumează în pat. Lîngă el, cea mai bătrînă dintre curve, Pixi Ochi Magic. Ochiul ei de sticlă reflectă flăcările şi luminează magic încăperea.

PIXI

Vii cu noi, puiule?

SERAFIM

Mă iertați.

48. EXT.CERDAC. NOAPTE

Pe un scăunel, înfofolit, Pişta Herzog păzeşte uşa. Dincolo de uşă se aud miorlăiturile tandre ale Olgăi.

PIŞTA

Sssst! Doarme Gogu! A fost de gardă.

Serafim dispare în întunericul din fundul cerdacului.

49. INT. CAMERA LUI ILIE. NOAPTE

În mijlocul patului doarme Ilie. Hermafrodita doarme cu capul pe pieptul lui. În cealaltă parte a patului, întoarsă cu spatele, doarme coana Margareta, soția lui Ilie.
Hermafrodita se trezeşte brusc. E neliniştită.

50. EXT.CERDAC. NOAPTE

Desculță şi în cămaşă de noapte, Hermafrodita iese pe cerdac, să tragă în piept aer rece de primăvară timpurie şi să privească cerul.

Îl zăreşte pe Serafim care se întoarce de la WC.

HERMAFRODITA

Frumuşel mai eşti doctore!

Se apropie încetinel de Serafim şi îşi dezveleşte ţîţele mari. Apoi îl ia în braţe şi îl sărută pătimaş. Serafim se fereşte. Hermafrodita fornăie şi îl trînteşte la pămînt. Luptă tăcută. Hermafrodita, călare, îl sărută horcăind.
O lumină lăptoasă anunţă zorile.
Pe cer răsare cornul lunii ca o seceră. Faţa Hermafroditei se congestionează, maxilarele încep să-i tremure. I se umflă pomeţii, i se dilată nările şi îi creşte mustaţa. Se întoarce rapid în odaie.
După cîteva secunde se redeschide uşa brutal. Ilie zboară afară, izbit de pumnul Hermafroditei.
Apoi, din odaie se aud ţipetele coanei Margareta şi nişte grohăieli ritmice, înfricoşătoare.
Ilie scoate un castravecior acru dintr-un borcan, muşcă din el şi cu o pătură tîrîş se apropie de Serafim.

ILIE

Vine primăvara, naşule, vine primăvara.

Se aude vocea lui dom' Bartolomeo cîntînd o arie de Rossini. Aria se întrerupe brusc. Ilie deschide o uşă.

51. INT. CAMERA LUI DOM' BARTOLOMEO. NOAPTE

Dom' Bartolomeo zace într-un fotoliu vetust şi îl priveşte fix pe Serafim. Degetele i se mişcă vioi pe o claviatură imaginară.

52. EXT.CERDAC. NOAPTE

SERAFIM

Îi e rău?

ILIE

Doarme. Ce mai, boier adevărat!

Se aude, departe, prin păduri, cîntecul trist al broaştelor.
Ilie aruncă restul de castravete jos în curte. Se aude un scîncet. Ilie se apleacă peste balustradă.

ILIE *(CONT'D)*

Care eşti mă acolo? Veniţi aici toţi beţivii să vă pişaţi la noi în curte! Iiiiii! Nea Pantelică, dumneata oi fi? *(brusc melancolic)* Măi, parcă-l văzui pe nea Pantelică! Să ştii că el fuse, doamne iartă-mă! *(vărsînd din ţuică)* Nene Pantelică! Hai să trăieşti!

53. EXT. PALILULA NOAPTE

Privelişte în vol d'oiseau *asupra Palilulei. Printre fulgii rari de zăpadă se văd clădirile spitalului în care se sting treptat luminile. O broască enormă traversează curtea.*
Clădirea Boemei. Toate ferestrele sînt stinse cu excepţia uneia, puternic luminate. Din celelalte odăi se aude un cor de sforăituri.

54. INT. ODAIA LUI SERAFIM. NOAPTE

Văzut prin fereastră, Serafim e făcut covrig pe un fel de pat improvizat din multe cărţi şi din valiză. S-a acoperit cu un vraf de haine.
Lîngă pat zace un bec uriaş, aprins, al cărui fir şerpuieşte prin toată odaia şi iese prin uşa întredeschisă. Serafim ascultă strigătul trist al broaştelor din depărtare. Îi curg lacrimile. Ia becul aprins de pe duşumea şi îl bagă în aşternut.

55. INT. CABINET DE RADIOLOGIE. DIMINEAŢĂ

Serafim, în halat alb stă cu urechea lipită de uşă.

SERAFIM (V.O.)

M-au instalat în cabinetul răposatului, că tot nu am nimic de făcut. Visam mămici rumene cu țîțe mari și copilași dolofani care rîgîie și sug. După atîta amar de școală, iată-mă, tînăr pediatru, la Palilula, orașul fără copii. Păzesc aparatul ăsta care nu mai merge de ani de zile și chiar dacă ar merge eu nu mă pricep... Cu amărîții aia care așteaptă să le facă cineva micro... Paștele mă-sii, n-am cum să-i scriu asta lui tata...

Serafim deschide ușurel ușa. Pacienții sar în picioare. Serafim închide repede ușa.
Leana Mică își face de lucru cu mătura. Pe masa aparatului Roentgen fumegă o crăticioară.

LEANA MICĂ

Ciupercile le pun la sare de cu toamnă. Tot eu fac și borșul. Dacă vreți am și ouă proaspete. Zău, dom' doctor, nu veniți pe la mine?

Leana se apropie lascivă de Serafim și încearcă să îi descheie halatul.

LEANA MICĂ *(CONT'D)*

Fac zacuscă de vinete și am și varză la murat. Că lui nea Pantelică, Dumnezeu să-l ierte, îi plăcea mult cu zeamă de varză. Și să-mi spună ei mie că l-am otrăvit, cînd eu știu bine că i s-a tras de la putoarea aia de Capră.

Dincolo de ușă se aud voci.

GOGU (V.O.)

Bună ziua bolnavi.

PACIENTII TBC (V.O.)

Să trăiți dom' doctor.

GOGU (V.O.)

Bolnavi, ați mîncat?

PACIENTII TBC (V.O.)

N-am mîncat dom' doctor.

GOGU (V.O.)

Păi, duceți-vă şi mîncați şi veniți după aia.

Gogu intră în cabinet.
Leana Mică, furioasă, din uşă, se răsteşte la bolnavi.

LEANA MICĂ

O să dați foc p-acilea, fi-v-ar țigările ale dracu'!

Gogu umple două păhărele.

SERAFIM

Mulțumesc, eu nu mai vreau să beau.

GOGU

Ei aşa, puțin, că vine primăvara.

56. INT CABINET. EXT CURTE SPITAL - DIMINEAȚĂ

În dreptul ferestrelor, pe schele, nişte muncitori ridică leneşi, cu un scripete, o găleată de var. Le scapă funia, găleata cade, varul e împroşcat pe geamul cabinetului. Se aude afară nea Virgil Codreanu urlînd la muncitori.

57. INT CABINET. DIMINEAȚĂ

GOGU

Vine primăvara...

Serafim cercetează un teanc de radiografii. Schelete de copilaşi cu coadă şi aripi de găină, cranii umane cu coarne etc.

SERAFIM

Ce-i cu prostiile astea?

GOGU

(răsfoind radiografiile)

Ale lu' nenea Pantelică... Trotzki zicea că-şi bate joc de clasa muncitoare. Că cică să schimbe aparatul, să aducă unul nou. Dar Nea Pantelică n-a vrut, susținea sus şi tare că aparatul e foarte bun, dar că omul e defect.

Leana Mică face o mişcare greşită şi răstoarnă un borcan de pe etajeră.

LEANA MICĂ

Na, că te spărseşi!

În balta de formol de pe duşumea, printre cioburi, fetusul de ied respiră şi mişcă uşurel din picioare.

SERAFIM
(şopteşte)
Eu sînt pediatru. Ce caut eu aici?

Leana Mică mătură resturile în făraş şi iese bombănind.

GOGU
Nea Pantelică, Dumnezeu să-l ierte avea o teorie: copiii aduc ghinion. Dacă se naşte un copil înseamnă că trebuie să plece unul dintre noi. Venea pe la el din cînd în cînd Capra, curva aia urîtă şi lungă. Cînd ne prinde beți vine pe la noi toți. Ai văzut-o? O ține Barză pe la şoproanele alea ale lui. Unii zic c-ar fi soră-sa... Numai că într-o zi Capra a rămas gravidă. Astă toamnă Leana Mică se jura că a văzut-o intrînd borțoasă la nea Pantelică şi ieşind dezumflată. Nea Pantelică s-a făcut ursuz de atunci, n-a prea mai ieşit de aici, din cabinet şi n-a lăsat pe nimeni să intre. Leana Mică îi aducea mîncare, tocănițele ei blestemate, şi se jura că ar fi auzit în cîteva rînduri un fel de scheunat sau plîns de copil. Mă rog, invenții de-ale Leanei, că era a naibii de geloasă. Într-o dimineață n-a mai auzit nimic, şi l-am găsit mort. Intoxicat cu ciuperci. Dar nebuna de Leana zicea că i s-a tras de la copilul Caprei. Că l-a mîncat nea Pantelică şi i s-a aplecat. L-a făcut şi căpcăun. Prostii de-ale ei.

58. INT. ANTICAMERA CABINETULUI (GALERIE). ZI

Serafim şi Gogu au coborît printre pacienții TBC. Fum gros de țigară.

GOGU
Ce faceți, mă aici, ați mîncat?

PACIENTII TBC
(fericiți)
Am mîncat, dom' doctor!

GOGU
Păi vedeți? Eu n-am mîncat. Atunci, mă duc şi eu să mănînc. Veniți şi voi altădată! Hai că sînteți ca bradul!

SERAFIM (V.O.)
Gogu mă vizitează des. S-a hotărît să-mi facă educație. A venit la Palilula în urmă cu vreo cinci ani. Cică nea Virgil Codreanu, Trotzki, secretarul de partid, nu-l poate suferi: zice că e american şi el nu-i suferă pe americani.

GOGU
Nu sunt domne, american. Sînt şi eu oltean de-al vostru.

SERAFIM (V.O.)
S-a născut prin Burundi sau pe la Ouagadougou, naiba mai ştie, dar a studiat aici la noi şi s-a pripăşit la Palilula.

GOGU
M-au repartizat aici...

Între timp, cei doi au coborît în curtea spitalului, continuă dialogul.

59. EXT.CURTE/INTRAREA ÎN PALILULA. DUPĂ AMIAZA. FLASHBACK

Din toate direcțiile lumea se adună în piață, alegîndu-şi locuri ca la teatru. Bolnavii şi pacienții TBC în pijamale au ieşit din spital şi s-au aliniat pe două-trei rînduri, după înălțime, ca la cor. Undeva la o biserică cineva a început să tragă clopotele.
În zare, pe calea ferată, țopăind dansant pe traverse, se apropie silueta înaltă şi elastică a lui Gogu.
În grupul celor care aşteaptă la carne, Niculae Cîrcu e foarte agitat.

NICULAE CÎRCU

Ce-o mai fi şi ăla, domne? O fi om, sau ce-o fi? Domne, să ştii că ăla nu e om că eu nu am mai văzut aşa ceva. Sau o fi om? Eu m-aş duce să văd.

O VOCE DIN MULȚIME

Du-te, nea Cîrcule că îți ținem rîndul.

NICULAE CÎRCU

Domne, da' mi-l țineți?

O VOCE DIN MULȚIME

Ți-l ținem, nea Cîrcule.

NICULAE CÎRCU

Eu mă duc să văd: o fi om sau ce-o fi?

Nea Cîrcu porneşte către calea ferată dar după cîțiva paşi se întoarce repede.

NICULAE CÎRCU *(CONT'D)*

Domne, da' îmi țineți rîndul? Da?

O VOCE DIN MULȚIME

Ți-l ținem nea Cîrcule, ce mai!...

Niculae Cîrcu aleargă pe calea ferată. Ajuns aproape de Gogu se opreşte. Apoi păşeşte ezitant şi îl însoțeşte cîțiva metri, învîrtindu-se în jurul lui şi cercetîndu-l minuțios.

NICULAE CÎRCU
(fără multă convingere)

Ba, da urît mai eşti!

GOGU

Cînd ți-oi fute una peste bot!...

În plin centrul Palilulei, în mijlocul şinelor, aşteaptă Pixi Ochi Magic. Undeva mai departe, în spatele ei tropăie nerăbdător Petrică Zile Grele. Pixi Ochi Magic îşi scoate, provocator, ochelarii de soare, se răsuceşte pe călcîie şi porneşte ca o prințesă prin mulțime. Ochiul îi scînteiază. Gogu o urmează ca hipnotizat. În urmă păşeşte mîndru, Petrică Zile Grele, zîmbind straniu. Clopotele se întețesc. Pixi dă la o parte cortina şi pătrunde în clădirea bordelului urmată de Gogu. Petrică Zile Grele, mîndru ca un grifon păzeşte intrarea deasupra căreia atîrnă firma cu sirene lascive.

60. EXT. ÎN FAȚĂ LA BOEMA ZI

GOGU

M-a întîmpinat Pixi Ochi Magic. Ochiul îi strălucea precum Koh-i-noorul, aruncînd raze orbitoare peste mulțime. M-a ținut vreo două săptămîni la ea, la „Trei Ochi sub Plapumă”.

SERAFIM

„Trei Ochi sub Plapumă”?

61. INT. BORDEL - LA „DOI OCHI SUB PLAPUMĂ” FLASHBACK

Un pat mare în care se zbate o plapumă multicoloră de mătase. Plapuma se dă la o parte şi apare chipul transpirat al lui Gogu. După o secundă apare şi capul lui Pixi Ochi Magic. Ne priveşte cu un singur ochi şi zîmbeşte şi ea. De sub plapuma de mătase, trei ochi zîmbesc sclipind în lumina lămpilor de gaz. Pixi Ochi Magic întinde mîna şi ia de pe noptieră un ochi de sticlă pe care şi-l înşurubează în orbita goală. Bătrîna, cu ochiul de sticlă exagerat de mare, rău centrat şi de o culoare imposibilă, face bezele lascive.

62. EXT. CURTE SPITAL. DUPĂ AMIAZA. FLASHBACK

Niculae Cîrcu se întoarce liniştit la locul lui de la coadă.

NICULAE CÎRCU

Domne, m-am uitat bine: e om! Ce mai: om - om! Dar e negru de tot. Şi mi-am dat seama şi de ce. E negru de supărare că trebuie s-o futǎ pe nenorocita aia de Pixi Ochi Magic.

63. EXT.CURTE SPITAL. ZI (PREZENT)

Coada la carne e aceiaşi. Aceiaşi oameni, parcă, mai pietrificaţi.

GOGU

Să trăieşti nea Cîrcule!

NICULAE CÎRCU

Să trăiţi dom' doctor!

GOGU

Bagă? Bagă ceva?

NICULAE CÎRCU

Bagă pe dracu' să-i ia... Cică, mai pe seară...

Gogu şi Serafim traversează curtea spitalului. Se văd din nou schelele de pe pereţii exteriori. Curg streşinile. Cîntă păsărelele. Dinspre eleşteu orăcăie broaştele. Gogu deschide larg braţele.

GOGU

Vine primăvara! Nimic nu-i mai frumos pe lume decît primăvara la Palilula. Totul înfloreşte. Maternitatea duduie.

Schelele se prăbuşesc. Varul se împrăştie peste tot.

MUZICĂ!

Palilula e un mare ring de dans. Zăpada a început să se topească şi s-a transformat în noroi.
Trotzki se ceartă cu toată lumea şi se urcă în ambulanţă, gesticulînd furios.
Bolnavii împing maşina care se înfige în zid.
Baiazid se bate cu Izabela.
Pompierul, echipat, lustruieşte cisterna.
Separanda şi Venena se îndreaptă în pasul lor dansant spre farmacie.

64. INT. FARMACIE ZI

Dom' Bartolomeo le zăreşte venind prin vitrină şi, disperat, soarbe rapid dintr-o sticlă pe care nu mai ştie unde s-o ascundă. O strecoară în cele din urmă în dulăpiorul pe care scrie Venena & Separanda, îl încuie şi ascunde cheia.
Cele două femei au intrat în farmacie. Adulmecă nemulţumite mirosul de alcool care le conduce la dulăpior. Îl privesc pe dom' Bartolomeo sîsîind cu dispreţ.

65. INT BUCĂTĂRII ZI

Într-un colţ al bucătăriilor şi-a făcut birou Ilie, «magazionerul». Ajutat de o bucătăreasă, numără nişte lăzi cu sticle de vin şi le notează, scrupulos în borderou:

ILIE
Douăzeci de borcane cu dovlecei. Roşii în bulion. Orez. Macaroane extra.

66. EXT CURTE SPITAL / EXT CABINET RADIOLOGIE ZI

Sus la fereastra cabinetului, ca un Gargouille de pe Notre Dame, Leana Mică priveşte curtea cu ochi sinistru şi bombănind, deschide o carte uriaşă pe care ţopăie o broască.

67. INT. BAIA SPITALULUI/ BUCĂTĂRII ZI

Duşuri şi căzi. Doctori şi pacienți, toropiți de aburul fierbinte zac prin cazi sau îşi tîrîie papucii de lemn pe ciment. Numai bărbați: Gogu, Ilie, Serafim, Hermafrodita.
Dincolo de căzi, bucătăresele se foiesc în jurul oalelor.

SERAFIM (V.O.)

Dragă Tată, a trecut ceva timp de cînd m-am instalat la Palilula. Pot spune că m-am adaptat repede la ritmul activităților din spital. Şi, într-adevăr pot spune că, vorba doctorului Gogu, maternitatea duduie.

Predoleanu, cu ceaşca de cafea alături, scurmă cu port țigaretul într-un borcan cu limbrici, în timp ce Niță îl bărbiereşte.

PREDOLEANU

Ştiți voi ce e aicea, mă? Aicea e Raiul, mă! Paradisul! Ăştia sînt nişte limbrici. Şi pentru limbrici Paradisul este hîrdăul cu căcat pentru că în căcat au văzut ei pentru prima oară lumina zilei, dacă putem spune aşa.

Într-un colț, Dom' Bartolomeo, cîntă la pian romanța «GRANDIFLORA»
Nea Mitică Limoncelli îl însoțeşte în cîntare dar e gata-gata să se înece într-o cadă. E salvat de Ilie.

ILIE

Săracul dom' Bartolomeo. Ce boieri erau odată...

GOGU

Cum a fost, Ilie, cu măgarul, la Grandiflora?...

PREDOLEANU

Cum e, Ilie, să stai singur în tot restaurantul? Să nu te servească decît pe tine?

ILIE

Grandiflora...

Într-un colț înfăşurat în cearşaf ca un senator roman, nea Virgil Codreanu (Trotzki) se biciuie cu un mănunchi de frunze ude. Niță Leonardo îi taie unghiile la picioare.

TROTZKI

Tovarăşul Serafim, stai puțin jos, aicea, lîngă mine. Tovarăşul Serafim, dumneata eşti un om tînăr. Nu te lua, domnule, după ăştia. Alde Ilie, alde doctorul Gogu. Domne, ăştia s-au dat cu americanii, ascultă-mă pe mine. Gogu ăsta, nu te uiți la el? Crezi că Organul n-a aflat? A aflat. Dumneata eşti un om tînăr, e păcat, zău. Nu trebuie să greşeşti în fața Partidului. Eu am greşit. Ce să zic? Am greşit! Mi se sfîşîie pieptul de durere dar n-aveam ce să fac?

Între timp şi-a făcut apariția şi Leana Mică; îşi face de lucru printre bărbații goi mutînd nişte găleți de colo colo.

HERMAFRODITA

Ce cauți aici Leano? Ptiu!! Nu ți-e ruşine?

LEANA

Păi, dar? Că ce, mi-o fi ruşine de tine? Am văzut eu altele mai breze ca a ta!

Gogu, Predoleanu, Barză sorb pe rînd dintr-o sticlă de vin. Ilie a fugit, ud şi gol în fundul sălii vaste, printre bucătărese. Le ciupeşte de fund şi gustă din oale. Bucătăresele chirăie.

GOGU

Dar cînd ai greşit dumneata în fața Partidului, nea Virgile?

TROTZKI

Cînd am divorțat. În '57. Nu-mi pare rău, că era o femeie a dracului. Era dată şi aia cu duşmanul de clasă. Dar am greşit în fața Partidului. Nu trebuia să divorțez. Trebuia s-o lămuresc eu pe ea. Asta trebuia să fac.După aia am cunoscut-o pe Elena mea. Sîntem logodiți. Ştii, eu nu i-am spus ei niciodată pe nume, aşa, Elena. Nu i-am spus decît Ciucurel. Proştii ăştia rîd, dar aşa e frumos: cînd iubeşti o femeie să nu-i spui pe nume ci să-i spui o vorbă dulce, cum ar veni, Puişorule, sau Ciucurel. O să întemeiem o familie.

Trotzki zîmbeşte fericit. Din gură îi curge sînge.

GOGU

Ciucurel...

PREDOLEANU

Ciucurel, organul Partidului...

68. INSERT - FLASH FWD

Corul Armatei Roşii intonează Imnul Nupțial (Mendelssohn Bartholdy).

Birou de partid, pavoazat cu steaguri. Îmbrăcat în ginerică, Codreanu - Trotzki îşi schimbă miresele: grase şi bătrîne. Imaginile se succed ca nişte fotografii statice. Pe fundal flutură maiestuos steagul cel roşu.

69. INT. BAIE. ZI

Dintr-odată Codreanu începe să plîngă şi se lasă uşor pe vine.

TROTZKI
Nu mai pot! Uite, clonțul ăsta, mă roade aici. Nu mai poooot!

Toți privesc în gură însîngerată a lui nea Virgil care clămpăne maxilarele. Un dinte solitar îi răneşte gingia de jos.

GOGU
Trebuie scos, nea Virgile.

Gogu se apropie de Codreanu şi îl sărută pe obrazul plin de lacrimi.

TROTZKI
Nu mai pot! Nu mai pooot!!

GOGU
Hai, mă Trotzki....

Apoi îl împunge prietenos, cu degetul în buric.

PREDOLEANU
Ia luați-l şi hai să-l rezolvăm. Niță!!

Codreanu, însîngerat ca un porc, e ridicat de subțiori şi tîrît printre căzi pînă la mesele din bucătărie. Bucătăresele fug îngrozite.
Tuberculoşii sar în picioare cu țigările în cioc.
Gogu încearcă să-i dea să bea dintr-o sticlă de whisky.

GOGU
Hai, nea Virgile, ce naiba, eşti copil? Întinde-te aici. Ce-o să simți? Pac şi gata! Ia, bea puțin!

TROTZKI
Pleacă cu spurcăciunea de aici!

Ilie îi întinde o sticlă de vodcă. Trotzki soarbe lacom din sticla de vodcă.

TROTZKI *(CONT'D)*
Mă băieți, mă băieți! Ia mai dă încoace.

Trotzki dă pe gît din sticla de vodcă.

PREDOLEANU
Niță, ai cleştele la tine? Ce faci mă, fir-ai al dracu' de bou.

Niță caută disperat ceva şi răstoarnă o oală cu ciorbă. Leana Mică bombăne furioasă.

GOGU
Hai, nea Virgile. Fii bărbat.

TROTZKI
Măi băieți, lăsați-mă o clipă, numai o clipă.

GOGU
Stai, nea Virgile. Îți scoatem doar un amărît de dinte.

Trotzki plînge şi fredonează încetişor „Internaționala”.

GOGU *(CONT'D)*
Hai mă, nea Virgile...

Trotzki cîntă din ce în ce mai pătimaş şi hohoteşte.

TROTZKI
Stați, măi copii!! Mai dați-mi, mă!!

Înghite lacom din sticla de vodcă. Urlă. Doctorii îl țin cu forța. Scena e violentă ca o execuție.

PREDOLEANU
Hai, Niță, fir-ai tu al dracu'!

Niță, călare pe pacient, a scos deja dintele cu un patent.
Trotzki se zbate în continuare.

GOGU
Gata, nea Virgile! L-am scos! L-am scos! E gata! Nu auzi?

TROTZKI
Mă băieți, mă băieți! Mai aşteptați puțin, mă băieți!

GOGU
Ce să mai aşteptăm nea Virgile, că e gata, l-am scos!

Nea Virgil zace inconştient după extracție, cu un firicel de sînge scurgîndu-i-se din gură.
A adormit. Surîde în somn ca un copil fericit. Sforăie groaznic, dar senin. Amicii stau extenuați în jurul lui şi îl contemplă.

PREDOLEANU

Ce autopsie i-aş mai face eu acuma!

GOGU

Acuma o visează pe Ciucurel: „Bă, eu niciodată nu i-am zis Elena, cum o cheamă pe ea. I-am zis numai Ciucurel.”

PREDOLEANU

Va să zică aşa de fierbinte e iubirea lui de amant fără dinți, încît îi zice: Tiucurel! Îi iese lui din gură vorba asta: Tiucurel. Cu limba aia printre buzele alea... Mă tot întreb cum o fi arătînd Tiucurel...

GOGU

Dacă mă gîndesc mă apucă amețeala.

70. INSERT - EXT BIROU DE PARTID ÎN RUINĂ

Scurte flash-uri cu femei bătrîne una mai respingătoare decît alta. Trotzki gol, e fugărit de o vrăjitoare hidoasă de trei ori mai grasă decît el, cu coc enorm şi îmbrăcată în taior. Se tăvălesc, uleioşi, pe o masă roşie de prezidiu, sub privirile solemne ale portretelor.

71. INT. BUCĂTĂRIE-BAIE. ZI

Amicii rîd epuizați de propriile fantasme.

SERAFIM (V.O.)

Rîdeam cu toții de povestea cu Ciucurel şi ne tot întrebam cum o fi arătînd aia şi cam ce făceau ei, hîrdaie cu osînză, prin ududoaiele alea, prin ruinele cetății unde se întîlneau...

GOGU

(îl împunge delicat în buric)

Ia uite ce gigel eşti acum. O să moară Ciucurel de poftă. Ia să-i dai tu bijuteria asta cadou.

Îi oferă lui Nea Virgil dintele însingerat. Nea Virgil se sperie.

SERAFIM (V.O.)

În cele din urmă, după numai cîteva zile am văzut-o şi noi pe Ciucurel.

72. INT. CABINET SPITAL. ZI

În cabinet, cu fața la noi, Trotzki stă pe un scaun cu mîneca suflecată. Olga Herzog se pregăteşte să-i ia sînge.

OLGA

(în şoaptă)

Au venit să-şi facă analizele. Se cunună.

O mulțime de doctori şi asistente o privesc intens pe Ciucurel, aşezată pe un scaun în fața lui Trotzki. Ciucurel îşi apasă un tampon de vată pe vena din care i s-a luat sînge.

TROTZKI

Mă, tovarăşi, dați-mi voie să v-o prezint pe viitoarea mea soție: tovarăşa Elena. Elena Codreanu.

Ciucurel se ridică şi se întoarce, zîmbind timid către noii veniţi. Este o femeie foarte tînără, frumoasă ca un înger. Olga se apropie cu seringa de braţul lui Trotzki, care leşină. Ciucurel se repede disperată asupra bărbatului căzut.

CIUCUREL

Virgil, puiuţule! Puiuţul meu!

Trotzki îşi revine încetişor sub mîngîierile tandre şi sărutările înlăcrimate ale lui Ciucurel.

73. EXT. CURTEA SPITALULUI. ZI

Într-un colţ, ţambalul şi contrabasul se acordează.
Şopronul lui Pişta s-a umflat ca o meduză în burta căreia palpită lumini, se întrezăreşte un fel de păianjen din sîrme şi ţevi care pîrîie şi scot fum şi scîntei. Un colţ din folia de plastic se dă la o parte şi apare Pişta, negru de ulei.

UN BOLNAV

Cînd pui elicea aia mare, Pişta?

În faţa şopronului ambulanţa e decorată cu ghirlande de hîrtie şi steguleţe roşii.
Bolnavii s-au aliniat solemn în jurul ambulanţei. Doctorii aşteaptă şi ei bosumflaţi. Costum, cravată. Niţă Leonardo, agentul sanitar rural, se ţine ca un cîine milog pe lîngă Gogu.

NIŢĂ LEONARDO

Hai, dom' doctor, puneţi şi dumneavoastră o vorbă. Mai îmi creşte şi mie salariul cu o sută de lei.

GOGU

N-ai studii, măi Niţă. La şapte clase, ăsta-i salariul.

NIȚĂ LEONARDO

Am studii, dom' doctor. Zău, am studiat vreo unşpe ani, nu şapte: clasa patra am făcut-o de vreo două ori, pe urmă clasa şasea şi a şaptea tot de două ori. Unşpe ani!

GOGU

Fac zece, nu unşpe! Vezi că nici aritmetica n-o ştii! Nici la şcoala de sanitari n-ai vrut să te duci.

NIȚĂ LEONARDO

Ptiu! Ce dracu' să fac eu acolo, dom' doctor? Că eu am experiență. Experiența nu contează? Ați văzut cum i-am scos dintele tovarăşului Partid!

Gogu se întoarce spre Niță Leonardo şi, cu delicatețe, îi extrage din rever un ac de seringă.

GOGU

Ia să vedem, să răspunzi corect la o întrebare profesională: cu acul ăsta cam la cîți inşi poți să le faci injecție?

NIȚĂ LEONARDO

Dom''le, dacă stau să mă gîndesc bine, cum gîndesc eu, dacă sunt rude între ei, la cinci, dacă nu sunt rude, la trei.

GOGU

Bine, Niță, mai vorbim.

Din corzile tarafului tîşneşte impetuoasă „Internaționala”. În uşa spitalului îşi fac apariția Trotzki şi îngereasca lui mireasă. Lumea aplaudă. Nişte bucătărese aruncă peste miri o ploaie de orez. Trotzki se răsteşte la ele şi le înjură. Se agită de colo colo, apoi se urcă la volan.

TROTZKI

Haideți, medicala!

VOCI ÎN COR

Chirurgia, că medicala a fost ieri.

Grupul de Bolnavi, conduşi de Pişta Herzog, împing maşina care bubuie înfricoşător şi demarează.
Trotzki, la volanul ambulantei fumegînde, încearcă un viraj mult prea scurt, se înfige, ca de obicei, în gardul de vis-à-vis.

74. EXT. PE MALUL ELEŞTEULUI. ZI

Pe mal s-a strîns lume. Oamenii ascultă tăcuți zumzetul înfiorător al roiului de muşte. Departe, pe malul celălalt, abia se zăresc prin ceață şoproanele lui Barză.
Dom' Bartolomeo, înlăcrimat de emoție, păşeşte extaziat în eleşteu. Venena şi Separanda îl opresc grijulii.
Zumzetul muştelor e străbătut de frînturi de muzici corale: Barză, nea Mitică, nişte babe, toți cîntă Verdi.
Momentul e magic.
Ilie, uşor plictisit, vrea s-o dea pe-o sîrbă, dar e repede descurajat de Predoleanu.

PREDOLEANU

Nu se mai ştie cînd s-au pripăşit pe aici italienii ăştia ai lui nea Mitică şi ai lui Barză. Acu cincizeci, o sută de ani. Erau zidari, zugravi, ce-or fi fost. Asta pe vremea Grandiflorei... Acum cresc broaşte, dar cîntă ca nişte îngeri.

Prin ceață, sub şoproane, se întrezăreşte silueta lui nea Mitică dirijînd corul cu Barză, nevasta lui nea Mitică, babele...
Prin preajmă, Capra mîngîie țapul.

75. INT. EXT. CERDAC. CURTEA INTERIOARĂ DE LA BOEMA

Bătăi de clopot.
În pijama şi cu ochii cîrpiți de somn, Serafim a ieşit în cerdac. Plouă mocăneşte. Boema pare pustie (uşi deschise bătute de vînt).

Cortina pare şi ea mişcată de vînt. Dincolo de cortină se aud şuşoteli.
Serafim coboară şi, precaut, dă la o parte cortina.

76. EXT.CIMITIR ŞI CAPELĂ - ZI

Zi de Paşti însorită în cimitirul din Palilula. Amicii îl primesc pe Serafim cu urale. Bivoliţele au ieşit la păscut.
Deasupra mormîntului lui nea Pantelică a fost construită o troiţă (capelă). Preoţi în odăjdii somptuoase aşteaptă să o sfinţească.
Nea Mitică Limoncelli, plin de vopsele din cap pînă în picioare, clătinîndu-se de beat, dezveleşte o «frescă».
Fresca reprezintă Cina cea de Taină avîndu-l în centru pe nea Pantelică.

COMENTARII ADMIRATIVE
Bravo, nea Mitică.
Sînge de artist, domne!
Ce mai, Giotto!

SERAFIM
(numără)
Treisprezece apostoli?

Popii înlemnesc cu cădelniţele în mînă.

GOGU
Păi bine, nea Mitică, ce făcuşi? Pictaşi treişpe apostoli? Ia uite, treişpe!

NEA MITICĂ
(după ce numără, incredul)
Ei, îl făcui şi pe nea Trotzki, aici în capul mesei. Bea şi el repede un şpriţ şi pleacă...

Multă lume ieşită «la picnic» printre mormintele înflorite, după obiceiul oltenesc.
Amicii stropesc cu țuică mormîntul lui Nea Pantelică.
Nea Mitică şi nevasta cîntă canțonete vechi acompaniați la pian de Dom' Bartolomeo.
Serafim cercetează crucile din jur. Fotografii pe crucile de marmură înfățişînd femei mustăcioase şi bărbați ochioşi cu părul pieptănat lins pe spate. Sub portretele pictate stau scrise mici poeme melancolice şi se repetă la nesfîrşit numele Croce, Limoncelli, Fontanella.

SERAFIM
Ce de mai italieni pe-aici...

77. EXT. CIMITIR ŞI LIVADA DE PRUNI («HOTEL CLOROFILA») ZI

Dincolo de cimitir, o pajişte ondulată acoperită de o livadă de pruni în floare. Mai multe perechi se fofilează pe după pomii înfloriți şi prin tufişurile verzi.

PREDOLEANU
O să avem țuică, Ilie, la anul? Uite că parcă au venit clienți la Hotel Clorofila.

Ilie o ia la goană chiuind printre cruci.

ILIE
Țuică muuultă, la toamnă. Ia uite ce frumusețe de pruni! Să dea Domnul să fie albine şi futuluşi care fac bine la prunişorii mei, copilaşii mei.

PREDOLEANU
Să trăieşti, Ilie, să-ți dea Dumnezeu sănătate! Ilie ştie, domne, cînd o să fie anul rodnic şi cînd nu. Ştie domne, cînd vine ploaia, le ştie pe toate.

Ilie porneşte țopăind pe poteca care şerpuieşte printre pruni. Se opreşte o clipă, se întoarce şi chiuie făcînd cu mîna.

78. EXT. LIVADA DE PRUNI - HOTEL CLOROFILA. ZI

Ilie se apropie de unul din copaci şi cercetează florile, mîngîindu-le cu tandreţe şi gingăşie şi vorbind albinelor într-o limba de neînţeles. Porneşte mai departe pe cărare şi îşi tot ridică pălăria salutînd cînd o broască pe marginea drumului, cînd un arici, cînd nişte fluturi.

ILIE

Io, Ilie Tudorin,
cînd beau ţuică, cînd beau vin!
Cînd beau apa, vai ce chin!
Trăiască neamul nostru, ăla rău şi puturos!

În eleşteu orăcăie broaştele. Pe creanga unui prun, Ilie găseşte agăţaţi nişte chiloţei. Pe alta, o bluză, pe alta un pantalon. Se aud din ce în ce mai distinct gemete şi chirăieli. Ieşind dintr-un tufiş, două perechi de picioare încocîrlate.

ILIE *(CONT'D)*

Bună treabă, futuluşii tatii! Să fiţi fericiţi şi să vă fie de bine!!

Din nenumărate tufişuri se iţesc capetele ciufulite, cu fire de iarbă în păr, ale zecilor de îndrăgostiţi clandestini.

ÎNDRĂGOSTIŢII CLANDESTINI

Mulţumim frumos şi multă sănătate.

Ilie îşi aruncă pălăria în aer.

ILIE

Aşa copiii tatii! O să avem ţuică muuuultă!

79. INT. BUCĂTĂRII. SEARĂ

Oale mari şi cratiţe fumegă pe maşinile de gătit. Bucătăresele transpirate. Ilie, cu cămaşa desfăcută, dar cu pălăria pe cap, înghesuie o bucătăreasă grasă printre cratiţe. Grasa chicoteşte. Îşi bagă o ţîţă mare la loc. Ilie îşi încheie cămaşa şi, înainte de a ieşi din bucătărie, o mai sperie o dată pe bucătăreasă care ţipă excitată, gata să verse cratiţa mare cu tocană.
Un bătrînel (Tatăl) intră timid pe uşă. Are o valijoară, e cu pălăria în mînă. Ilie se întoarce şi îl ia în primire, destul de aspru.

ILIE

Dumneata?

TATĂL

Domne, uite, am şi eu un băiat aicea.

ILIE

Ce băiat? Unde aicea, e internat?

TATĂL

Am şi eu băiatul aicea.

ILIE

Păi ce face aicea, spune-mi, e internat, ce face?

TATĂL

Nu domne, lucrează şi el aici.

ILIE

Păi ce face aici?

TATĂL

Păi e şi el doctor aici.

ILIE

Doctor? Care mă, care? Ce doctor e asta?

TATĂL

Păi, unu', îl cheamă Serafim Dragoş.

ILIE

Heee, că n-ai fi tata lui?

TATĂL

Domne, io sînt.

ILIE

(îmbrăţişîndu-l)

Domne, ce băiat ne-ai dat! Domne, extraordinar, de-al nostru: Curvar, beţiv, să-l ţie Dumnezeu sănătos!

80. EXT. CURTE SPITAL / TERASA CU OLEANDRI. SEARĂ

Tatăl e înghesuit între damele care îl pupă şi îl mîngîie. E ţeapăn şi palid. Serafim e beat mort şi stînjenit de prezenţa tatălui.

Piaţa geme de lume. O vastă desfăşurare de mese care ocupă toată piaţa. Grătarul cu mititei. Baiazid şi Izabela la o masă. Stan şi Bran la altă masă. Nea Mitică în căruciorul de butelii. Camionul cisternă cu motorul ambalat şi pompierul gata de atac.

ILIE

Dom' profesor, mici ca ăştia ai lui Bilă nu s-au mai pomenit. Bilă, ia vino încoa'. Sînt proaspeţi micii? Spune drept! Ia, arată mîinile lui dom' profesor!

BILĂ

Ce dracu', dom' Ilie, că adineauri i-am frămîntat. Păi ce, vă mint eu pe dumneavoastră?

Bilă întinde degetele. Cu o scobitoare, Predoleanu îi scoate de sub unghii puţină carne roşie.

PREDOLEANU

Hai mă, că sînt proaspeţi. Are dreptate.

Amicii mănîncă mici la scobitoare. Sifonul ţîşneşte în paharele aburite. Sorbind din şpriţuri, mesenii privesc fericiţi de jur împrejur. O mică locomotivă, se strecoară printre mese pufăind şi înecîndu-le în fum.

PREDOLEANU *(CONT'D)*

Domnule profesor, doctorii sînt nişte golani. Şi nişte curvari. Nici nu se poate altfel. Toată noaptea cu asistentele, cu bolnavele alea numai în cămăşuţe. Că altă treaba n-au. Ce-i medicina? O escrocherie! Cum zicea şi răposatul nea Pantelică, Dumnezeu să-l ierte: medicina e singură escrocherie subvenţionată de la Stat. Păi, pe cine să vindecam noi? Ce bolnav? Păi, bolnavul dacă vine la noi, ori e sănătos, ori e gata mort. Ce să-i facem noi? Dă-i încolo de bolnavi, că sînt sănătoşi tun.

SERAFIM

(beat)

„Bolnavi sîntem numai noi, ăştia sănătoşi, doctorii.”

PREDOLEANU

Autopsia, da, e o ştiinţă: ştiinţă care îl spintecă pe om.

SERAFIM
(beat)
Aaa, cu maternitatea e alta treaba...

PREDOLEANU
Păi da, maternitatea trebuie să se îngrijească ca nu cumva să se nască copii, că e semn rău! Păi de ce să se nască? Ia uitați-vă în jurul nostru: mese puține. Dacă se nasc copii, ne iau dracu' locurile la mese! Avea dreptate nea Pantelică. Dacă se nasc copii e semn rău!

Puşa Bolşevica îl priveşte intens pe tatăl lui Serafim.

PUŞA BOLŞEVICA
Ce frumos eşti!

Petrică Zile Grele, în picioare, în spatele bătrînului, îi şopteşte acestuia, la ureche.

PETRICĂ ZILE GRELE
Hai, dom' profesor, 25 de lei! E mult?

SERAFIM
Uite, tata, ți-o prezint pe doamna Puşa Bolşevica. A întîmpinat tancurile sovietice cu entuziasm, în '44.

81. EXT. STRĂZI ORAŞ ROMÂNESC ÎN '44. ZI. FLASHBACK

Tancurile sovietice defilează victorioase pe străzi
Suită în vîrful unui tanc, Puşa Bolşevica, tînără, îşi flutură fesele, în timp ce un ciorchine de soldați o pipăie peste tot şi agită drapelul roşu.

82. EXT. CURTE SPITAL / TERASA CU OLEANDRI. SEARĂ

PETRICĂ ZILE GRELE

Dacă n-o vrei pe Puşa, dai 15 lei şi ţi-o trimit pe Geta...

SERAFIM

Iar dumneaei e Geta Bombardata...

Geta mîngîie delicat obrajii Tatălui cu o mînă din care lipsesc două degete. Celelalte trei sînt însă frumos date cu ojă.

SERAFIM *(CONT'D)*

Tocmai se terminase războiul şi...

PREDOLEANU

A bombardat-o bărbatu-său!

83. EXT. UN CÎMP GOL. ZI. FLASHBACK

Un soldăţel se apropie vesel pe un cîmp gol. Rîde ştirb şi muşcă dintr-o ceapă verde. Şi-a pus flori primăvăratice la chipiu.
În zare, o colibă solitară. Soldăţelul aleargă nerăbdător spre colibă. Se opreşte brusc şi ezită să intre: lîngă uşă e rezemată o bicicletă. Intră.

84. INT. COLIBA SOLITARĂ. ZI. FLASHBACK

În pat, Geta Bombardata tînără, grasă şi un bărbat peste ea. Bărbatul e gol, dar cu şapca de poştaş în cap. Amanţii surprinşi nu sînt foarte speriaţi. Îl privesc zîmbind pe noul venit. Soldăţelului îi curg lacrimile. Cotrobăie în raniţă şi scoate două grenade. Îşi întinde braţele în cruce, cu grenadele în mînă, într-un gest

patetic, apoi le smulge piedica cu dinții și aruncă grenadele în cei doi amanți. O grenadă îl izbește în cap pe poștaș care leșină.

85. EXT. CÎMP LÎNGĂ COLIBA SOLITARĂ. ZI. FLASHBACK

Coliba, singuratică în mijlocul cîmpiei pustii, explodează. După cîteva secunde, din ruinele colibei iese Geta Bombardata, goală, plină de sînge, fumegîndă, cu două valize în mînă. Pornește clătinîndu-se, de-a curmezișul cîmpiei.

86. EXT. CURTE SPITAL / TERASA CU OLEANDRI. ZI

Tatăl își șterge fruntea cu o batistă și soarbe tremurînd din pahar.
Pișta Herzog se uită trist în jur, în căutarea unui loc liber la masa. Se apropie clătinîndu-se ușor.

PIȘTA HERZOG

Nu mă cunoașteți, dar eu vă cunosc pe dumneavoastră, sînteți tata lui domnul doctor. Dați-mi voie să mă prezint: Pișta Herzog, inginer. Dumneaei este doamna Olga Herzog, soția mea și domnul de lîngă ea e domnul doctor Gogu, prietenul nostru.

OLGA HERZOG

(plictisită)

Pișta, lăsa oamenii în pace!

PIȘTA HERZOG

Păi, nu se poate dom' profesor, fără helicopter! Trebuie helicopter, ce mai! Nu se mai poate medicină modernă fără helicopter! Mă iertați...

Pișta se îndepărtează zîmbind fîstîcit. Petrecerea a atins punctul culminant. Taraful cîntă cocoțat pe ambulanță. La masa din colț începe scandalul: Izabella și Baiazid se bat în tăcere, cu furie. În cele din urmă Bilă îi desparte. Amîndoi sînt însîngerați și plîng. Trec pe lîngă masa amicilor și salută cuviincios.

GOGU

Luați-o înainte, vă prind din urmă.

IZABELLA ŞI BAIAZID

Mulțumim frumos.

Cei doi se îndepărtează în direcția spitalului ținîndu-se cuminți de mînă.
Nea Virgil Codreanu (Trotzki) se strecoară, bodogănind, printre mese şi se îndreaptă către gangul de la intrare.

GOGU

Partidul e cu noi!!

Pişta vrea să se aşeze lîngă Olga. Alunecă uşor şi cade sub masă. Cizmele masive ale Hermafroditei îl înghiontesc. Se trage de-o parte şi îşi culcă uşurel obrazul pe mîna lui Gogu aşezată pe genunchiul Olgăi şi ațipeşte. De după un norişor apare luna plină. Fața Hermafroditei se destinde. E mai frumoasă. Parcă i-a dispărut şi mustața.
Dom' Bartolomeo îngînă, adormit, romanța Grandiflora*. Ceilalți îi țin isonul.*
Predoleanu cască melancolic. Hermafrodita şi-a sprijinit duios capul pe umărul Tatălui.
Sub masa, Pişta deschide ochii privind încîntat picioarele Hermafroditei. Cizmele au dispărut. Picioarele mari sînt încălțate cu pantofiori delicați, cu toc înalt.

PREDOLEANU

Pe vremuri, domnule profesor, aici era Grandiflora. Restaurant de lux, proprietar era bunicul lui dom' Bartolomeo al nostru.

GOGU

Cum a fost Ilie cu măgarul, în '38?

PREDOLEANU

Cum e, măi Ilie, să stai singur în tot restaurantul? Să nu te servească decît pe tine?

ILIE

Grandiflora...

Ilie se ridică de la masă şi se îndepărtează zîmbind duios.
Mesenii se transformă în oițe, chipul lui Ilie întinereşte.

87. EXT. PIAȚA CENTRALĂ. CREPUSCUL. FLASHBACK

Fațada Boemei se transformă. Vitrine largi, palmieri, fîntînă arteziană, firmă luminoasă: «GRANDIFLORA»
Ilie, ciobănel tînăr şi cam jerpelit, în mijlocul turmei priveşte melancolic, fațada.

PREDOLEANU (V.O.)

A făcut-o lată rău Ilie în tinerețe. A vîndut mieii, de Paşti, la Drăgăşani şi a venit acasă fericit doar cu măgarul şi un purcoi de bani.

Ilie o ia la goană urmat de turma de oi părăsind ecranul în fast forward. Revine tot în fast forward.
În fața Grandiflorei, Ilie, acum bine îmbrăcat, e fără oi, doar cu măgarul. Se întoarce, zîmbindu-ne cu dinți de aur:

ILIE

Io, Ilie Tudorin,
cînd beau țuica, beau şi vin!
Cînd beau apa, vai ce chin!
Fă-te burtă...

88. INT. RESTAURANT "GRANDIFLORA"(PRIN VITRINĂ). FLASHBACK

Singur, în marele salon al restaurantului, Ilie e aşezat la o masă încărcată cu zeci de sticle, halbe şi platouri cu mîncăruri. O orchestră de restaurant, cu diseusă, îi cîntă la ureche. Ilie scuipă în bancnote şi le lipeşte pe fruntea muzicanților şi în decolteul diseusei. Lîngă masă stă măgarul cu o găleată în fată. Cîțiva chelneri varsă halbe de bere în găleată. Ilie le face semn să mai toarne. Chelnerii umplu găleata cu bere. Măgarul se apleacă uşor şi începe să soarbă din găleată.

89. EXT. FAȚADĂ GRANDIFLORA. NOAPTE. FLASHBACK

Pe fațada restaurantului s-au aprins becurile firmei. O mulțime de oameni privesc prin vitrină.

90. INT. RESTAURANT GRANDIFLORA (PRIN VITRINĂ). FLASHBACK

Măgarul a înnebunit, aleargă peste tot răsturnînd mese şi rafturi cu sticle.
O flamă de scurcircuit produce un zgomot sinistru. Luminile se sting. Lumea fuge speriată.

91. EXT. FAȚADA GRANDIFLORA. FLASHBACK

Ilie iese din restaurant, beat mort. E doar în izmene. Nu mai are nici pantofi. Se îndepărtează clatinîndu-se.

ILIE

Io, Ilie Tudorin
cînd beau țuică, cînd beau vin,
cînd beau apă vai ce chin!

În urma lui, chelnerii tîrăsc afară din restaurant măgarul mort.
Fațada Grandiflorei se topeşte înapoi în terasa de la Boema.

92. EXT. PIAȚA CENTRALĂ / TERASA BOEMA. NOAPTE

Petrecerea începe să se spargă. Bilă a stins grătarul şi a început să strîngă fețele de masă. Clienții au cam plecat.

GOGU

Hait! Separanda şi Venena! Păzea că vin!

Stan şi Bran sînt cuprinşi de panică. Ascund sticlele şi paharele sub masă. Separanda şi Venena se îndreaptă spre terasa Boema. La masa din colț, Stan şi Bran aşteaptă tăcuți, cu nasul în pămînt. Separanda şi Venena urcă pe terasă, îşi iau soții de cîte o aripă şi pornesc cu ei. Mărşăluiesc într-un pas vioi cu sincope sincronizate. La un moment dat cele două cupluri se despart brusc. Bărbații încearcă timid să se opună, dar n-au ce face.
Dom' Bartolomeo mîrîie nemulțumit:

DOM' BARTOLOMEO

Aşa, vipere, scuipați-vă otrava!

Bilă a început să pună scaunele pe mese.

GOGU

Mă, dar unde a dispărut Ilie?

Într-adevăr, Ilie a dispărut de mult. La fel şi ambulanța.

93. EXT. CURTEA SPITAL / BOEMA. NOAPTE

La coadă la carne, în întuneric se întrevăd umbrele clienților. Unii au adormit pe taburete.
Undeva la marginea pieței, se disting două siluete (Capra şi Nea Pantelică). Jarul țigărilor.

94. EXT. TERASA CU OLEANDRI. NOAPTE

PREDOLEANU

Cine e, domne, acolo? Se tot uită încoace? Nu-i Capra? Şi ăla de lîngă ea cine e?

PUŞA BOLŞEVICA
(tîşnind de la masă)

Fire-ai a dracu' de putoare!

Geta Bombardata sare şi ea de la masă şi împreună cu Puşa Bolşevica o fugăresc pe Capră. O prind şi o tîrăsc prin țărînă.

GETA BOMBARDATA

Ce cauți, mă aici? Cu toți golanii! Futu-ți gură mă-ții! Capră împuțită!

Serafim sare să le despartă. Gogu şi Petrică Zile Grele sar şi ei.

PUŞA BOLŞEVICA
(lui Petrică)
Tu ce te bagi, mă nenorocitule? Ia-o pe ea dacă-ţi convine!

Capra a fugit. Geta şi Puşa aruncă după ea cu pietre.

GOGU
Ho, nebunelor!

Se întorc la masa. Mîna lui Serafim sîngerează.

PREDOLEANU
Cine era domnule bărbatul ăla? Că parcă...

GOGU
Nu era niciun bărbat. Era singură.

SERAFIM
M-a muşcat.

PREDOLEANU
O să vezi tu cum o să-ţi crească un cotor de coadă şi mai multe ţîte pe burtă, că nu eşti vaccinat.

GETA BOMBARDATA
Fir-ar ea a dracu' de lighioană. Trebuia să-i iau gîtul! Ia uite, mai bine i-l smulgeam de tot.

Geta Bombardata aruncă pe jos o şuviţă din părul Caprei.

PREDOLEANU
Piaza rea...

HERMAFRODITA

De la putoarea asta i s-o fi tras şi lui Nea Pantelică...

O pală de vînt răstoarnă nişte scaune. O pasăre ţipă în depărtare.
Ambulanţa frînează brutal în mijlocul pieţei. Ilie coboară clătinîndu-se. E plin de pămînt din cap pînă-n picioare.

ILIE
(mahmur şi smiorcăit)

Fusei pînă la cimitir şi îi ţinui locul lui nea Pantelică, să vină şi el să stea puţin cu voi la masă.

95. EXT. CURTE INTERIOARĂ BOEMA. NOAPTE

Tatăl lui Serafim abia se mai ţine pe picioare. Îl sprijină damele.

PETRICĂ ZILE GRELE

Dom' profesor, uite, Puşa te iubeşte. Dă şi matale 15 lei...

BARZĂ

Băi, Petrică, lasă-l măi, că e obosit. Mai vedem mîine.

PETRICĂ ZILE GRELE

E păcat de fata asta, dom' Barză....

96. INT. ODAIA LUI SERAFIM. NOAPTE

Amicii şi tatăl dau năvală în camera lui Serafim. Ilie îşi scoate haina şi se uită împrejur după un cuier. Nu sînt decît un fel de cuie negre, pe perete. Încearcă să-şi agaţe haina dar cuiul îşi ia zborul: era o muscă.

ILIE

Iete a dracu' fu muscă!

Hainele zac pe jos.

VOCI ÎN COR

Cu lupul! Zi-ne cu lupul! Să audă şi tata!!

ILIE

Domne, fii atent aici. Că faptul e întîmplator, ce mai! Nu pun nimic de la mine.

97. EXT. CÎMP ÎNZĂPEZIT. DIMINEAȚA. FLASHBACK

Ecranul explodează în viscol năpraznic. Ochii şi dinții teribili ai lupului. Ilie aleargă gîfîind prin nămeți. Îi ies aburi din gură. Lupul îi clănțăne pantalonii. Uşa trîntită.

98. INT. CERDAC BOEMA. NOAPTE

Nea Virgil (Trotzki) a ieşit în izmene şi stă țeapăn în fața uşii.
Ilie scoate capul pe uşă şi strigă:

ILIE

... 'tu-te-n cur de lup!!!

Uşa se reînchide şi de dinăuntru se aud rîsete uriaşe.

99. INT. ODAIA LUI SERAFIM. NOAPTE. MAI TÎRZIU

Serafim şi tatăl se dezbracă în întuneric.

TATĂL

Mă, Dragoşe, mă! Ce faci tu p'acilea, băiatu' tatii? Ce cauți tu, băiatu' tatii cu oamenii ăştia? Cu damele astea? De aia ai făcut tu atîta amar de carte?

Se înghesuie amîndoi în patul micuț construit pe vraful de cărți. Bîzîie un țînțar. Tatăl sforăie.

SERAFIM

Dar tu, mă, tata, mă, ce cauți tu p'acilea, mă?

Se-aude departe zvon de voci vesele şi muzici.

100. EXT. CER CU NORI. NOAPTE

Luna plină după un nor. Țipă broaştele în depărtare.

101. INT. ODAIA LUI SERAFIM. NOAPTE

Serafim se trezeşte brusc. În dreptul ferestrei, în odaie, se desenează o siluetă.

SERAFIM

Care eşti?

CAPRA

Capra.

Serafim iese afară. Nu vedem decît contururile proiectate pe fereastra gri. Capra îl sărută.

102. EXT. CERDAC BOEMA. NOAPTE

SERAFIM
(incercînd să se retragă)
Du-te acasă!

Capra şopteşte ceva îndelung. Apoi îl sărută din nou. Serafim o strînge în brațe, lipindu-şi capul de pîntecele ei şi începe să hohotească. (Plînge sau rîde?)
Din fundul cerdacului izbucneşte țapul, îl atacă din întuneric. Serafim se luptă cu țapul.

103. INT. ODAIA LUI SERAFIM. NOAPTE

În pat, Serafim vorbeşte în somn. Tatăl cu ochii deschişi ațintiți în tavan.
După un timp se deschide şi apoi se reînchide uşa.

104. EXT. CURTEA SPITALULUI. NOAPTE

În piața pustie ploua mărunt peste mesele goale. Locomotiva întunecată alunecă pufăind uşor printre mese.

SERAFIM (V.O.)
Bietul tata. Nu l-am mai văzut de atunci...

105. INT. CAMERA LUI SERAFIM. DIMINEAȚĂ

Ilie îl trezeşte agitat pe Serafim. E îmbrăcat în costum şi cravată. Fața îi e luminată de un zîmbet misterios. Odaia e plină de buchete de flori.

106. EXT. CURTEA SPITALULUI. DIMINEAȚĂ

Serafim traversează curtea însoțit de Ilie. Curtea e plină de bărbați, purtînd mari buchete de flori şi acelaşi zîmbet misterios. Pe scările de la intrare îl întîmpină Codreanu (Trotzki), costum-cravată şi acelaşi zîmbet. Îl îmbrățişează pe Serafim şi îl conduce duios pe coridoarele spitalului.

107. INT. SPITAL. DIMINEAȚĂ

Peste tot, buchete de flori şi zîmbete. Berzele se plimbă fericite pe culoare. Doar într-un colț plînge cu spasme, Olga. Gogu încearcă s-o consoleze. Gogu are fața zgîriată şi plină de sînge. Zîmbeşte la fel de misterios.

Codreanu deschide şi el misterios uşa unui salon poftindu-l pe Serafim. Salonul geme de mămici fericite, cu pruncii la sîn. Sînt şi cîte două într-un pat. Pruncii gînguresc dulce. Leana Mică alăptează doi gemeni. Asistentele, cu biberoane, hrănesc pruncii sub privirile tandre ale Damelor îmbrăcate în cămăşi de lehuză. Ciucurel, frumoasă ca o Madonă, dă biberon unui ieduț. Într-unul din paturi doi ceferişti dau şi ei țîță pruncilor.
Se aud țipetele facerii dincolo de uşa Sălii de naşteri.

108. INT. SALA DE NAŞTERI. DIMINEAȚĂ

Serafim deschide uşa. Predoleanu asudă între picioarele păroase ale Hermafroditei. Noul născut e negru. Olga urlă şi îşi înfige ghearele în obrajii lui Gogu.
Serafim leşină. Gogu se repede şi încearcă să-l reanime:

GOGU

Serafime, Serafime!

109. INT. ODAIA LUI SERAFIM. ZORI

Gogu îl scutură pe Serafim.

GOGU

Serafime, Serafime, scoală că l-au castrat babele pe Barză.

110. EXT. ELEŞTEU. ZI

Hermafrodita, Gogu, Serafim, Ilie sint într-o luntre pe eleşteu. Zumzăitul muştelor e din ce în ce mai intens. Capra, acoperindu-şi fața cu o bască sau batistă se smiorcăie.

GOGU

(furios, lovind-o peste ceafă)

Vorbeşte mă, clar, parcă ai avea prune în gură, cine pe cine a castrat?

Capra hohoteşte bolborosind ceva şi îşi lasă jos batista de pe față.

GOGU *(CONT'D)*

(furios)

Pune-ți aia la loc!!

Capra îşi acoperă fața.
Orăcăit asurzitor al broaştelor. Zumzăit asurzitor al muştelor.

ILIE

Cîntați, fetele tatii, cîntați!...

111. EXT. ŞOPROANELE LUI ZMEURĂ. ZI

Pe malul bălţii apare labirintul de şoproane al lui Barză într-un nor infernal de muşte. Dintre stalactitele de broaşte puse la uscat pîndesc suspicioase cîteva babe înalte, cu chipuri umbrite şi plînse sub baticuri negre.
Pe mal lîngă şoproane, Nea Mitică doarme, mort de beat în căruciorul pentru butelii. Alături, pe un pickup arhaic, sfîrîie un disc cu coruri verdiene.
Ilie sare din barcă, o ia la goană înaintea celorlalţi şi dispare în penumbra labirintului.
Capra sare şi ea şi plîngînd, îl ia în braţe pe ţapul Costică care e plin de sînge şi tremură uşor. Continuă să-şi ascundă faţa. Ţapul behăie sfîşietor.
Ilie reapare din norul de muşte şi aleargă către doctorii care au coborît şi ei pe mal.

ILIE

Hai, mă că ne-a speriat proasta asta, parcă ar avea prune în gură. Nu l-au castrat babele pe dom' Popescu Barză. Dînsul l-a castrat pe ţap şi acum babele vor să-l omoare.

112. INT. ŞOPROANE PE MALUL ELEŞTEULUI. ZI

Doctorii pătrund într-o încăpere vastă, catedrală întunecată, plină de fum, împodobită cu candelabre din şiraguri de broaşte puse la uscat.
Într-un colţ întunecat, o babă jeleşte privindu-l fix pe Serafim. Baba seamănă leit cu nenea Pantelică.

BABA (NENEA PANTELICĂ)

Capra noastră e borţoasă! Gata, s-a zis cu noi. Aoleeeeu!

În mijlocul odăii vaste, solemn ca o zeitate aztecă, cu faţa plină de sînge, Barză prăjeşte într-o tigaie fuduliile ţapului. Un roi de babe isterice îl lovesc peste cap cu ce le vine la îndemînă.

BABELE

Ce-ai avut, nemernicule cu băiatul?

Barză, imperturbabil, cu sîngele şiroind pe faţă, îi îmbie pe prieteni cu feliuţe prăjite.

BARZĂ
Luaţi, astea ne dau puterea. Că la noapte ne vin Sfintele Daruri.

113. EXT. DUMBRAVĂ LÎNGĂ ELEŞTEU. NOAPTE

Lîngă eleşteu, sub copaci, Barză e aşezat pe un fel de tron. Se joacă cu nişte zaruri pe o măsuţă.
În jurul lui, un cortegiu de umbre execută un ritual ciudat. Momîi întunecate, babele ursuze, păzesc lăzile pline de broaşte. Barză aşteaptă melancolic. Muştele s-au transformat în licurici. Văzduhul e infestat de luminiţe.

SERAFIM (V.O.)
Avea el o afacere, cu nişte italieni. Ăia căutau pe la noi fructe de pădure, ciuperci, lupi, naiba ştie, tot felul de lucruri greu de găsit de prin creierii munţilor. Iar Barză le vindea broaşte. Venea Noaptea Sfintelor Daruri, cînd se făcea plata. Şase, şapte sute de mii de lei. Pe vremea aia, bani, nu glumă...

Din bezna pădurii îşi face apariţia un şir de vagoane frigorifice cu inscripţii spectaculoase. Alunecă uşor, argintii, ca o navă spaţială şi se opresc în mijlocul poienii, escortate de limuzine (Mercedesuri, Alfa Romeo, Fiat, Lancia) cu faruri albastre care pulsează halucinant. Din limuzine coboară nişte domni bronzaţi în costume albe şi ochelari de soare. Printre ei se află şi Chichi, elegant, care face oficiile de translator.
Lăzile cu broaşte sunt acoperite cu pînze în culorile Italiei. Zmeură le dezveleşte cu gesturi sacerdotale. Totul se petrece cu o demnitate rituală, un trafic enigmatic încărcat de suspans. Frigiderele vagoanelor zbîrnîie. Muştele-licurici ţiuie înnebunite.

Unul dintre italieni ridică o broscuță de un picior, broscuța se zbate, presară puțină sare şi o înghite. Apoi face o grimasă ambiguă şi în cele din urmă încuviințează din cap.
Îndrumate febril de Chichi, babele încarcă lăzile în vagoane. Vagoanele se pun în mişcare, părăsind scena. Limuzinele alunecă şi ele uşor clipind din faruri albastre. Norul de muşte le urmează.
Aşezat pe un fel de tron, Barză învîrte melancolic zarurile şi priveşte valiza de la picioare, doldora de bancnote. În spatele lui, printre licurici, babele dansează frenetic.
Barză priveşte melancolic întinderea de apă. Dintr-odată izbucneşte în lacrimi şi începe să cînte o arie. Broaştele urlă.

114. EXT. PAJIŞTE ÎN JURUL ELEŞTEULUI. DUPĂ AMIAZA

În gros plan chipul tăcut al unei broaşte îngrozite. Îi curg lacrimi. În jurul ei, un norod compact de broaşte se pun pe un orăcăit infernal, sfîşietor. Orăcăitul se transformă încet-încet în cîntec coral.
Pe mal încep pregătirile.
La radio se aude comentariul entuziast al sărbătorii de 23 August. Fanfare şi coruri.
Pişta instalează o motoretă în chip de generator pe o capră. Trage tot soiul de sîrme pînă la o amărîtă de ghirlandă festivă cu vreo patru, cinci becuri care împodobeşte pontonul plutitor.
Stan şi Bran cară împleticindu-se o pianină veche sub privirile crude ale Separandei şi Venenei.
Pe ponton, se agită dom' Bartolomeo.
Nea Mitică Limoncelli, beat mort, în frac şi cu joben, e ridicat din căruciorul de butelii şi împins pe ponton. Nevastă-sa e gătită cu o rochie tricoloră şi un buchet de flori albe. Babele o ajută să se machieze.
Barză, cu frac şi joben, se îndreaptă spre ponton apărîndu-se de muşte şi salutînd mulțimea care îl întîmpină cu urale.

VOCE LA RADIO

Trăiască 23 August!

VOCI

Să trăiască dom' Popescu!!! Ura!!

Bolnavii, în pijamale, nerăbdători, aplaudă şi fac gălăgie. Revoltat, dom' Bartolomeo trage cortina. Cortina e foarte scurtă. Bolnavii se apleacă şi privesc dansul picioruşelor sub cortină. Alţi bolnavi aduc oale mari şi lemne.
Scînduri întinse pe capre în loc de mese. Sînt acoperite cu hîrtie de ziar. Multe sticle şi damigene cu dopuri de cocean aşteaptă frumos aliniate.
Broaştele privesc înspăimîntate.
Pe mal, pacienţii TBC cu ţigările în gură şi-au suflecat pantalonii, întind scînduri şi ascut cuţitele. Sînt aduse şi nişte greble.
Stan şi Bran se chinuie să urce pianina pe ponton. Pianina cade în apă. Dom' Bartolomeo iese de după cortină şi se ia cu mîinile de cap. Venena şi Separanda îi pălmuiesc pe Stan şi Bran care, în cele din urmă reuşesc să ridice pe ponton pianina din care curg şiroaie şi sar broaşte.
Babele lui Barză împreună cu bucătăresele spală farfurii.

115. EXT. PAJIŞTE ÎN JURUL ELEŞTEULUI. SEARĂ

S-a înserat. Pişta Herzog porneşte motoreta care pîrîie şi fumegă. Beculeţele se aprind şi pîlpîie.
Pe pajişte îşi face apariţia ambulanţa. Din micuţa Dacie se revarsă un puhoi de lume: doctori şi asistente, îmbrăcaţi frumos, cu sticle de băutură. Serafim, Gogu cu Olga Herzog, Ilie, Margareta, Predoleanu, Petrică Zile Grele cu Damele şi, în sfîrşit, micul taraf. Toţi sînt deja beţi şi veseli. De la volan coboară Hermafrodita, femeie, într-o rochie frumoasă, aranjată ca o artistă.
La radio se vorbeşte cu patos despre ziua de 23 August.

SERAFIM (V.O.)

Dragă tata... ştiu cît eşti de mîhnit... Lucrurile s-au mai îndreptat. Dumneata ai nimerit, cum să spun... un caz izolat... Azi e 23 August. Avem serbare. Cîntarea României. Dom' Bartolomeo a pus în scenă pentru noi, Traviata...

PREDOLEANU

Trăiască şi înflorească ziua de 23 August şi Noaptea sfîntului Bartolomeu! Hai, băieţi, începeţi!

Cîțiva bolnavi cu pantalonii suflecați stau în mîlul de la malul eleşteului şi prind broaştele, adunîndu-le cu grebla. Le aruncă în nişte hîrdaie, pe mal.
Cu cuțite şi satîre, alți bărbați măcelăresc broaştele. Multe scapă sărind din hîrdaie în toate direcțiile. Unele femei chirăie speriate. Unii „le dau jos pantalonii" şi le taie ghearele. Picioarele broaştelor sînt aruncate în ceaune mari. Bucătăresele mestecă cu făcălețe în fiertură. Ici şi colo sînt aprinse focuri. Picioarele broaştelor fierte sînt scoase din ceaune, date prin făină şi aruncate în tigăi. Totul e o coregrafie barbară dirijată de Barză, cocoțat pe o masă.
Amicii s-au tolănit în iarbă.

PREDOLEANU *(CONT'D)*
Obiceiul asta cu broaştele ne-a rămas de la italienii lui nea Mitică. Se mănîncă şi aici la noi broaşte! Se face chef cu broaşte. Mîncăm pînă ne îngropăm în oase! Le vînează băieții cu grebla... le trag la mal şi le retează... cu un satîr le retează... le dau jos pantalonii ăia, le taie ghearele şi le aruncă în tuciuri. Mii, zeci de mii de picioare de broaşte. Fierb alea în draci.

Serafim îi citeşte lui Ilie dintr-o cărticică. Ilie e foarte impresionat. Tot suge dintr-o sticlă de vin.

ILIE
Cum naşule? Chiar moare, naşule?

GOGU
Măi Ilie, las-o mai uşor, că pînă deseară te faci mangă.

ILIE
Ia uite, domnule! Biata femeie! Nu zău, naşule! Uite, parcă se face pielea aşa, pe mine.

Lîngă Ilie, Margareta se smiorcăie şi îi şopteşte ceva la ureche. Ilie o strînge în braţe cu tandreţe.

ILIE *(CONT'D)*
Hai, nu mai plînge, nu mai plînge. Hai că acu' începe teatrul.

Soseşte Trotzki la braţ cu Ciucurel. Amîndoi au steguleţe roşii, de hîrtie, cu stema partidului şi «tranzistor». Gogu îl împunge repede cu un deget în buric.

GOGU
Ce faci, băi Trotzki? Ia închide-i pliscul ăluia.

TROTZKI
(vexat)
Tovarăşu' Gogu!

Pajiştea din jurul eleşteului e plină. Unii sînt aşezaţi la mese, alţii pe iarbă. Din tranzistor răsuna cîntece patriotice. Taraful execută sîrbe îndrăcite.
A venit şi pompierul cu cisterna dar e cam beat.
Începe spectacolul. Taraful a tăcut. Se deschide cortina.

VOCI DIN PUBLIC
La mulţi ani dom' Bartolomeo! Sănătate! Să trăieşti!

Pe ponton dom' Bartolomeo face o plecăciune zîmbind şi apoi semne delicate către public cerînd tăcere.
Venena cîntă la pian, Separanda la un flaut mic. Uvertura la Traviata apoi „cor” cu babele, Stan şi Bran, nea Mitică etc. Dom' Bartolomeo dirijează.

Tigăile sfîrîie de broaşte. Spectatorii rod piciorușele și clădesc alături, mici moviliţe de oase. Ilie bea din sticlă.
Nea Mitică şi nevasta-sa au duet (Alfredo & Violeta).
Margareta hohoteşte din ce în ce mai tare. Împrejur spectatorii sîsîie deranjaţi.

ILIE

Naşule, da' nu mai moare odată femeia aia?

LEANA MICĂ

(şoaptă lascivă, lui Serafim)

Hai, zău, pe la mine. Am ciulama bună, cu unt. Doar n-o să mănînci matale spurcăciuni de astea? Să nu faci una ca asta, doamne iartă-mă!

Agasat, Serafim înfulecă un piciorus. Leana Mică oftează adînc.
În depărtare, printre copacii întunecaţi se zăreşte silueta Caprei. Lîngă ea, umbra unui bărbat. Capra priveşte tăcută şi fumează cu capul pe umărul umbrei.
Ilie a adormit şi cam sforăie. Serafim îl înghionteşte cu cotul.

ILIE

Ce-i naşule? Muri?

Opera continuă. Pixi cîntă ariile Violetei întinsă lasciv pe o canapea de muşama. Dom' Bartolomeo dirijează, ascuns după pianină.

ILIE *(CONT'D)*

Iiii! O fi murit?

SERAFIM

Mai taci, mă, să auzim ce cîntă aia!

ILIE

Degeaba naşule! Că aia nu mai moare! Nu te uiți la ea?

Pe pajişte, publicul a început să se plictisească. Tigăile sfîrîie din ce în ce mai tare, munții de oase sînt din ce în ce mai înalți. Pe scenă, Barză cîntă aria lui Germond. Nu se mai aude nimic.

ILIE *(CONT'D)*

Hai băi, Barză, las-o moartă! Hai că se-ncălzeşte şprițul!!

După ceva ezitări, taraful începe să cînte spre fericirea lui Ilie.
Alții au deschis iar tranzistoare. Nu se mai înțelege om cu om. Hărmălaia e cumplită.
În mijlocul gălăgiei, dom' Bartolomeo se suie pe o masă şi începe să cînte cu furie Corul din Traviata din finalul actului 2 sau La Vergine degli angeli (La Forza).
Încet, încet, toți se alătură cîntecului, cu voci pline, baritonale, sau agresiv pițigăiate. Corul se extinde. Taraful preia şi el, entuziast, tema. Verdi la țambal.
Umbrele clienților de la coadă la carne se leagănă ritmic.
Cu buzele unsuroase, printre resturile de broaşte, toată pajiştea cîntă Verdi. Chiar şi Trotzki.
Doar Ilie doarme.
În atelier, Pişta cîntă şi el în timp ce motorul duduie.
Serafim priveşte siluetele Caprei şi bărbatului care se topesc printre copaci.

SERAFIM

Hai, Ilie, scoală-te, că muri! Mergem acasă.

Ilie tîşneşte în picioare şi aplaudă cu însuflețire.
La malul eleşteului, lumea a început să se agite.
Cîntecul se risipeşte.

116. EXT.CURTEA SPITALULUI. SEARĂ (COADĂ LA CARNE)

O VOCE
Nea Spircea, ia vezi, domne, ce-i? Dă fuga dumneata pînă acolo.

NEA SPIRCEA
Nuuu mă duc eu!...

ALTĂ VOCE
Hai nene!

NEA SPIRCEA
Nuhu mă mai duc eu! Ce, să-mi pierd iar rîndul?

ALTĂ VOCE
Îți ținem rîndul, nene!

NEA SPIRCEA
Nu mă duc domne, nu mă duc!

117. EXT. MALUL ELEŞTEULUI. SEARĂ

SERAFIM
Ce-i Ilie?

ILIE

Nu ştiu, naşule. Cică a dispărut Venena în eleşteu.

Lumea s-a adunat pe mal şi priveşte către bezna din mijlocul lacului.
Stan, soțul Venenei, şi-a scos pantofii pe care-i ține frumuşel în mînă şi a intrat pînă la glezne în apa mocirloasă. Beat, plînge şi strigă ca un automat:

STAN

Garofițoo, Garofițoo, Garofițoo!

Bran încearcă să-l linişte ască scuturîndu-l de umăr şi ducîndu-i un păhărel la gură.
Alături, Separanda priveşte îndelung în larg, apoi îl îmbrînceşte violent.

SEPARANDA

Ia taci dracului din gură!

Se lasă tăcere. Toți ascultă concentrați.
Din mijlocul lacului se aude un fel de geamăt şi parcă un strigăt stins de ajutor. Apoi ca nişte şoapte care se transformă în cîntec şi un orăcăit de broască. Apoi tăcere.
Separanda se dezbracă cu gesturi hotărîte. Rămîne în furou şi în nişte izmene „moartea pasiunii”.
Se avîntă voiniceşte în apă şi începe să înoate către larg. Dispare şi ea în bezna.
Cei doi soți strigă în cor, alternativ:

STAN şi BRAN

Garofițo, Viorico, Garofițo, Viorico!

După un timp tac şi ei.

GOGU

Ei, asta-i bună!

Se lasă o tăcere absolută. Din mijlocul lacului nu se mai aude nimic. Doar un vînt uşor şi nişte orăcăituri singuratice.
După o vreme, pe lac se plimbă nişte bărbați cu făclii pe un fel de plute improvizate din cauciuc. Pe mal lumea s-a mai împuținat. Stan şi Bran stau înfofoliți în pleduri. Îşi împart o sticlă de băutură şi parcă s-au mai consolat.

118. EXT. PAJIŞTE ÎN JURUL ELEŞTEULUI. ZORI

Resturile chefului. Vîntul suflă ziarele de pe mese. Pe alocuri fumegă resturile focurilor. Grămezi de oase şi sticle goale. Nişte bărbați varsă găleți de apă pe scîndurile însîngerate ale supliciului broaştelor. Apa la mal e roşie.
Un IMS cu girofar al poliției. Cîțiva milițieni şi civili discută pe mal cu localnicii. O femeie le dă cîte un păhărel cu băutură. Autoritățile refuză însă picioruțele de broască prăjite dar reci.
Trotzki, la masă, în spatele unui munte de oase de broască. Roade un ultim picior. E asudat, apoplectic. Un cearşaf în jurul gîtului plin de toate sosurile. Plînge. Ciucurel îi mîngîie cu blîndețe cotul. Din grămada de oase sare o broasca vie.

TROTZKI

Iete, a dracului, asta fu vie.

GOGU

Nu, nea Virgile, ăsta e sufletul broaştei.

TROTZKI

Ce partid v-am lăsat!....

Nea Virgil, beat, se agită şi el pe lîngă autorități. Salută cu plecăciuni scurte. În cele din urmă, Gogu îi smulge cearşaful soios, uitat în jurul gîtului şi se îndepărtează trăgîndu-l de-o aripă.
Stan şi Bran dorm fericiți printre sticle goale.
Cineva opreşte motoreta care pîrțîie inutil. Beculețele se sting.

Pe scena-ponton, Dom' Bartolomeo improvizează melancolic la pian. Luna nouă apare de după copaci. Hermafrodita se priveşte neliniştită în oglinda apei. Nările îi freamătă, trăsăturile i se înăspresc. Îi creşte mustață.

119. EXT. SUB OGLINDA APEI. ZORI

Sub oglinda apei, printre ierburi, apar plutind între două ape corpurile Venenei şi Separandei. Cele două femei au ochii deschişi, surîd, cîntă neauzite şi dansează un dans sincron, subacvatic. Apoi trupurile dispar în adîncuri. Hermafrodita mîngîie suprafața apei şi plînge cu sughițuri.

SERAFIM (V.O.)
Broasca e răzbunătoare! De atunci nu s-a mai pomenit de Separanda şi Venena. Toată lumea le-a uitat... Farmacia lui Dom' Bartolomeo a devenit o cocină iar Stan şi Bran nu s-au mai trezit din beție niciodată. Nea Virgil Codreanu, Trotzki a fost detronat din funcția de secretar de partid. L-au pus şef peste femeile de serviciu.

120. EXT. CURTEA SPITALULUI. ZI

Deasupra intrării principale e atîrnat un mare afiş:
„LUPTA PENTRU PACE VA AVEA LOC LA ORA 16 ÎN CURTEA SPITALULUI”
În curtea spitalului e multă mişcare. În mijlocul curții a fost aşezată o masă lungă acoperită cu roşu, un prezidiu cu multe scaune. Nea Virgil Codreanu se răsteşte la femeile de serviciu şi la bolnavii care instalează steaguri şi agață lozinci.

SERAFIM (V.O.)
Pe la începutul anilor '70, începuse lumea să cam moară de foame. Şi atunci a inventat partidul lupta pentru pace. Ne puneau să luptăm pentru pace. Şi am luptat pentru pace peste tot: am luptat pe terenul de sport, în curtea spitalului, în dosul rondului de flori, peste tot. Am luptat pentru pace un an şi jumătate, marțea, joia şi sîmbăta. Şi americanii nimica: tot nu se speriau. Nici o mişcare pe plan internațional.

Ambulanța cu toate farurile aprinse şi cu sirena urlînd la maxim se apropie vertiginos de intrarea spitalului. Doctorii şi asistentele coboară pe peron. Brancardierii lasă deoparte steagurile şi lozincile şi se reped să pregătească tărgile.
Ambulanta nu se opreşte în fața peronului principal unde aşteaptă doctorii şi brancardierii: îşi continuă drumul gata gata să răstoarne portretele şi lozincile şi se opreşte în fața morgii. Din ambulanță coboară Hermafrodita şi Niță Leonardo, foarte abătut. Este scos din maşină un cadavru acoperit cu un cearşaf şi dus în clădirea morgii. Niță Leonardo se loveşte cu pumnii în cap.
Cîțiva medici aleargă către morgă. Printre ei Gogu şi Ilie.

O VOCE

Ilie, la telefon mă, că e urgent!

Ilie o ia la fugă înapoi.
O pală de vînt dărîmă nişte steaguri şi suflă fața de masă roşie.
După clipele de consternare, nea Virgil Codreanu îşi reia țipetele şi poruncile, apoi dă şi el fuga la morgă. Steagurile şi fața de masă sînt puse la loc, activitatea de pavoazare îşi reia cursul.
Serafim a coborît şi el şi se îndreaptă cu pas grăbit spre clădirea morgii. E gata să se ciocnească de un portret al Elenei Ceauşescu care îi taie calea, umblînd singur, pe două picioruşe mici. Din spatele portretului apare Leana Mică cu o țigară în colțul gurii.

LEANA MICĂ

Dom' doctor, haideți desearã pe la mine. Am făcut o tocăniță de bureți mama-mama...

SERAFIM

(trece mai departe)

Nu, nu pot deseară, Leano, că am treabă. Lasă, altă dată.

LEANA MICĂ

I-am dus şi lui dom' doctor Predoleanu, că-i plac ciupercile. Hai, zău!...

Din nou o pala de vînt violentă. Leana Mică e gata să cadă cu portretul peste ea.

LEANA MICĂ *(CONT'D)*

Ei, fir-ai tu a dracu'!

La intrarea în morgă, Serafim se întîlneşte cu Gogu.

SERAFIM

Ce-i Gogule?

GOGU

Ei, ce să fie? Tîmpitul asta de Leonardo! Mai vrea şi mărire de salariu!... L-a omorît pe unul în capul satului. El a zis că avea ocluzie intestinală şi cică să-i facă clismă. Şi ăla avea ulcer perforat. I-a băgat totul în peritoneu.

SERAFIM (V.O.)

Niță Leonardo! Făcea de toate. Îngrijea şi de morți şi de cai şi de vaci şi-ți scotea măseaua cu un singur cleşte. Avea acul ăla al lui, acolo, la rever. Şi făcea cu el injecții la tot satul... Şi cînd murea omul, tot el îl spinteca.

121. INT. MORGĂ. ZI

Niță Leonardo, cu ochii în lacrimi, înfăşurat în muşama, scotoceşte scîncind în mațele cadavrului.
Aşezat pe fotoliul de catifea roşie, doctorul Predolanu, cu mînuşi chirurgicale şi şorț de cauciuc înfulecă dintr-un castron tocană de ciuperci şi dictează ceva în latineşte.
Margareta bate la maşină cu frenezie. Din cînd în cînd, Predoleanu se înfurie şi țipă la Niță Leonardo.

PREDOLEANU

... Pizda mă-tii de bleg! Păi ce facem aici? Băăi, autopsia e o ştiinţă, băăă! Nu e bucătăria mă-tii! Autopsia e cea mai nobilă dintre ştiinţe!

Niţă Leonardo scînceşte şi se cufundă în măruntaiele mortului.
Nea Virgil stă precaut în prag. Gîfîie şi se loveşte cu palmele pe genunchi, evitând să se uite la mort.

TROTZKI

Tocmai azi! Astea ne mai lipsea! Acum cînd avem Lupta pentru Pace şi vine Organul de la judeţ! Ne-o făcuşi, Leonardo, fir-ar mama ta a dracului!

NIŢĂ LEONARDO

Tovarăşul partid, n-am nici o vină, asta mi-e crucea! Mi-e văr, vă spun, dar mă duşmănea, fir-ar el al dracu', pentru nişte amărîţi de metri de grădină. Domne, m-a chemat nevastă-sa să-i fac clismă, că nu ieşise omul afară de cinci zile şi urla de durere. Aveam eu o rîcă mai veche cu ăsta! Da' conştiinţa profesională? N-aveam clistir. M-am dus prin sat, am făcut rost de un clistir şi i-am făcut lui ăsta cinci litri de apă cu săpun...

Predoleanu îşi linge buzele şi aşează castronul gol pe masa de disecţie.

PREDOLEANU

Şi a murit omul!

NIŢĂ LEONARDO

A murit fi-ar mama lui a dracu'!

Predoleanu se mîngîie pe burtă.

PREDOLEANU

Domne, face Leana Mică o tocană de ciuperci de să-ţi baţi copiii cu basca udă. Dar mă tem că o să mă cam baloneze. Hai, scrie acolo!

Se apleacă peste cadavru şi dictează în latineşte. Margareta ţăcăne impetuos la maşina de scris.
Ilie intră timid în clădirea morgii. E roşu la faţă de emoţie. Îşi scoate pios pălăria şi se apropie tiptil de doctorul Predoleanu. Îi şopteşte ceva la ureche.

PREDOLEANU *(CONT'D)*
Chichi? Ei nu mai spune?

Ilie încuviinţează şi continuă să-i vorbească la ureche.

PREDOLEANU *(CONT'D)*
Ce cărăbuş, mă? Ce, a înnebunit?

Nea Virgil nu îndrăzneşte să intre. Dă din cap şi mormăie.

CODREANU
Ce ne făcuşi Leonardule, ce ne făcuşi! Tocmai azi...

Afară vîntul s-a înteţit. Cerul e negru şi a început să fulgere.
Ilie îi explică ceva lui Serafim, o pupă pe madam Margareta, apoi îşi pune pălăria pe cap şi iese grăbit.
Leonardo boceşte cu nasul în burta cadavrului.

LEONARDO
Domne, ăsta numai de-al dracu' ce-a fost, c-avea necaz pe mine. Să moară... El ştia că nu pot să-i fac clismă. Dar, de-al dracu', s-a lăsat şi m-a făcut să mai şi umblu prin tot satul după clistir, ca să-mi facă mie greutatea asta, să mă cheme nea Virgil la anchetă, să mă interogheze pe mine aicea.

122. EXT. CURTEA SPITALULUI. ZI

Fulgeră şi trăzneşte. A început furtuna. Plouă cu găleata. Afişul care anunţa lupta pentru pace e sfîşiat de vînt şi topit de ploaie.

Îmboldit de nea Virgil Codreanu care gesticulează vehement, portarul lipeşte pe geamul de la intrare un nou afiş, scris în grabă, cu creionul: „DIN CAUZA TIMPULUI NEFAVORABIL, LUPTA PENTRU PACE SE ȚINE LA MORGĂ”.
Acoperiți cu saci de plastic, brancardierii şi femeile de serviciu strîng steagurile şi lozincile ude. Aleargă prin curte cu scaunele şi masa de la prezidiu. Portretul cel mare al Elenei Ceauşescu, şiroind de apă se îndrepta cu picioruşele mititele către morgă. Din spatele portretului se aude vocea tabagică a Leanei Mici:

LEANA MICĂ
Uf, fir-ai a dracu' să fii! Uf, că mor cu tine în brațe!

Ilie trece iute pe lîngă ea.

ILIE
Ce faci, Leana Mică? Te lupți cu Leana Mare?

LEANA MICĂ
Fir'ați ai dracu' cu pacea voastră!

123. INT. MORGĂ PAVOAZATĂ CU LOZINCI. DUPĂ AMIAZA

Afară furtuna e în toi. Morga e plină ochi. Mortul acoperit cu un cearşaf a fost înghesuit într-un colț. Steagurile ude sînt rezemate de pereți. Masa mortuară a fost acoperită cu o pînză roşie. Pe peretele din fund zîmbesc enorme portretele cuplului prezidențial. Apa se scurge de pe ele, picăturile punctînd ritmic tăcerea solemnă care domină adunarea.

TROTZKI
Dăm cuvîntul tovarăşului prim secretar raional, tov. Cutare.

Predoleanu, cu o grimasă de suferință se adresează, în şoaptă lui Gogu.

PREDOLEANU

Băi, m-a nenorocit tocana aia! Era foarte bună, dar am nişte crampe...

Organul de la Județ îşi drege glasul îndelung şi se chinuie să citească dintr-o fițuică.

ORGANUL DE LA JUDET

Va rog să-mi permiteți să dau citire telegramei de solidaritate în Lupta pentru Pace adresată de organizația noastră de partid Secretarului General al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

Se aude un pîrțîit extrem de sonor. Toți participanții îngheață. La tribună, Organul de la partid s-a oprit din lectură consternat şi încet, se întoarce către cei aşezați în spatele lui, în primul rînd de scaune. Aceştia se întorc şi ei şi privesc către cei din rîndul al doilea. În sfîrşit, aceştia se întorc către rîndul al treilea unde se află nea Lică Predoleanu. Acesta le suportă cu stoicism privirile timp de cîteva secunde apoi se întoarce şi el şi priveşte cele două portrete. Chipurile conducătorilor zîmbesc cald.

124. EXT. CURTEA SPITALULUI. SEARĂ

S-a întunecat. Ploaia se varsă ca un potop asupra Palilulei. Lupta pentru Pace a luat sfîrşit. Participanții părăsesc spitalul. Aleargă care încotro prin ploaie acoperindu-se cu ziare, prosoape, saci de plastic.
În mijlocul curții, sub potop, camionul cisternă şi pompierul ud leoarcă sînt gata să stîngă un incendiu improbabil.
Leana Mică aleargă prin ploaie după Serafim cu o cratiță mare.

LEANA MICĂ

Dom' doctor, iar vă duceți să beți pe stomacul gol. Haideți pe la mine, vă fac o mămăliguță cu brînză şi două, trei ouă.

SERAFIM

Lasă Leano, altădată. Acuma nu pot.

LEANA MICĂ

Am şi nişte icre. Am luat şi vodcă.

SERAFIM

Nu pot acuma, Leano, zău. Nu te supără. Altădată, cu plăcere.

Lîngă uşa morgii, adăpostiţi sub streaşină s-au adunat rudele mortului care bocesc în jurul cîtorva lumînări aprinse într-o cutie de conserve.
Chichi îşi face apariţia în curtea spitalului, acum pustie. Înfăşurat într-o pelerină deschisă la culoare, traversează rapid curtea, strîngînd ceva la piept. Fulgerele îi luminează din cînd în cînd chipul trist şi prelung, cu plete şi barbă.
O bătrînă din grupul rudelor mortului îşi face cruce şi cade în genunchi: Chichi păşeşte impetuos, ca un duh grăbit, plutind peste băltoace.

125. INT. BUCĂTĂRII. ANTICAMERA TBC. SEARĂ

Chichi traversează bucătăriile şi anticamera înecată în fum de ţigară, fără ca pacienţii TBC resemnaţi să-l observe şi deschide brutal uşa cabinetului de radiologie.

126. INT. CABINET RADIOLOGIE. SEARĂ

Înăuntru, în plin chef deşuchiat, amicii şi Damele încremenesc cîteva clipe cu privirile aţintite asupra noului venit.

VOCI ÎN COR

Chichi!!!

Îmbrăţişări şi sărutări pătimaşe. Ilie încuie grijuliu uşa cu cheia şi o bagă în buzunar. Cheful continuă şi mai deşuchiat.
Chichi scoate de sub pelerină un aparat de fotografiat (polaroid).

O pală de vînt deschide fereastra. Serafim se grăbeşte s-o închidă.
În curte, silueta Caprei care priveşte şi face semne. Serafim închide brusc fereastra.
Pişta stă în genunchi lîngă aparatul Roentgen, care e desfăcut în bucăți. Se uită în sus, la lumină, la o lentilă. Piesele delicate sînt răspîndite printre pahare şi fripturi.
Chichi face fotografii cu polaroidul. Damele chirăie excitate. Gogu îi smulge aparatul şi face şi el poze.
Chichi se apuca să reasambleze cu viteză de prestidigitator piesele aparatului Roentgen. Pişta în genunchi, se uită la el cu gura căscată. Afară plouă din ce în ce mai tare.
Chichi a găsit cutiuța cu cărăbuşul uscat. Îi scoate acul şi se joacă cu el zîmbind. Cărăbuşul îşi mişcă uşurel picioruşele, şi începe să se plimbe. Exclamații de emoție şi admirație. Cărăbuşul are un fel de lesă subțire de aur. Chichi îl plimbă grațios pe masă încoace şi încolo.

CHICHI
Ei, şi acum să vedeți! Ia, vă rog, puneți toți mîinile pe masă.

Toți se execută.

CHICHI *(CONT'D)*
Cărăbuş, îți poruncesc, du-te pe mîna lui nea Lică Predoleanu!

PREDOLEANU
Ei, pe naiba!

Cărăbuşul se plimbă încetişor printre degetele mesenilor, apoi se îndreaptă către mîna lui Predoleanu.

PREDOLEANU *(CONT'D)*
Ia, al dracu' cărăbuş, se duce!

Toți privesc în tăcere cărăbuşul care se plimbă pe falangele lui Predoleanu.
Aparatul Roentgen bîzîie scurt. Chichi le arată un clişeu încă ud. În imagine scheletul mîinii doctorului Predoleanu execută un gest obscen cu majorul ridicat.

Sticlele sînt acum aproape goale, sala e încețoşată de fum, Amicii dansează cu damele în muzici lascive.
În mijlocul camerei, Chichi zace gol, şi fumează crucificat între Geta şi Puşa.

PUŞA
Dragoş, puiule, te rog, fă-mi şi mie o poză, aşa, să i-o trimit lu' mama, să vadă că am dormit cu Isus Christos.

Toată lumea doarme. Serafim se joacă cu cărăbuşul.

127. EXT. PANORAMA PALILULA. NOAPTE

Ploaia s-a mai domolit dar curtea spitalului e scufundată în ape. Abia se mai zăresc acoperişurile şi turla morgii. În fundul apei licăresc încă lumînările.
În mijlocul curții pluteşte o luntre neagră. În luntre, Capra e goală. Chichi o îmbracă într-o rochie galbenă.

128. INT.CABINET NOAPTE

Serafim se îndepărtează furios de la fereastră. Se linişteşte apoi văzîndu-l pe Chichi care doarme în brațele femeilor.
Aşezat în fotoliu, nea Pantelică răsfoieşte fotografiile lui Chichi.

NEA PANTELICĂ
Gata, v-a tras în poză... Ia uite, moare, săracu' Ilie... a murit... Au murit toți. Nu mai e nimeni. Să te fereşti de răzbunarea broaştelor! E pustiu, a ars totul. Au arăt şi au semănat bălării. Cultivă urzici printre cruci.

SERAFIM
Cum adică au murit toți?

NEA PANTELICĂ
Uite aşa cum se moare! Au murit toți. Capra e borțoasă. *(îi arată pozele)* Săracu Popescu Barză! Avea el ce-avea cu muştele. Ia uite, săracul Ilie, cum îl calcă trenul, dom' Bartolomeo, Pixi...

Serafim frunzăreşte pozele. Toate arată acelaşi lucru: flăcări.

SERAFIM

Nu înțeleg, nu văd nimic.

NEA PANTELICĂ

Ha, nu înțelegi? Nu vă învață partidul cum să înțelegeți? Ai să înțelegi. De ce crezi tu că a venit Chichi cu aparatul ăsta al lui? Nu ți-am spus să nu vii aici? Nu ți-am spus să fugi cînd încă se mai putea? Nu ți-am spus că n-avem noi nevoie de pediatri aici? Nu te-ai întrebat niciodată de ce? Şi acuma e Capra borțoasă, că n-ai avut altă treabă. Eh, întîi să vină focul ăsta mare şi pe urmă o să vezi şi tu.

SERAFIM

Şi eu?

NEA PANTELICĂ

Şi tu. O să arzi şi tu. În altfel de foc. O să-ți ardă măruntaiele. Ciupercile şi oleandrul sînt otravă curată.

Una din fotografii se animă. Serafim se zvîrcoleşte în chinuri groaznice ținîndu-se cu mîinile de burtă. Are spume la gură. Leana Mică îl priveşte zîmbind.

129. INT. CABINET. ÎN ZORI

Se face ziua. Pe geamul ud, luminat albăstrui de zorile ploioase se plimbă cărăbuşul, mişcîndu-şi elegant piciorușele.
Resturile teribile ale chefului. Bărbații dorm pe jos printre pahare răsturnate şi resturi de mîncare.
Bătăi puternice în uşă. Cineva încearcă să intre. Bărbații se trezesc neliniştiți. Uşa se deschide şi în prag apare Trotzki ținînd-o de mînă pe Ciucurel.

GOGU

Partidul!

Toți privesc încremeniți. Ciucurel e răvăşită. Pare speriată dar fericită în acelaşi timp. Îşi acoperă, pudică, sînii goi. Dintr-un sîn îi curge sînge. Trotzki priveşte lung. Buza de jos îi tremură. Printre buzele groase se zăresc doi dințişori ascuțiți, de iepuraş. E umflat şi alb la față.

TROTZKI
Ce făcurăți acilea, mă? Halal membri de partid! Doctori sînteți voi? Nu ştiți nici să scoateți un dinte! V-ați dat cu americanii! Bă, nene, noi v-am lăsat un Partid ca o floare şi voi l-ați făcut ca un căcat!

O scoate pe Ciucurel de o aripă şi trînteşte uşa.

PREDOLEANU
Măi, voi l-ați văzut pe ăsta că i-au crescut dinți noi?

GOGU
Doamne dumnezeule! I-au crescut dinții de lapte!!

130. EXT. CURTEA SPITALULUI. ZI

Ici colo, mici grămezi fumegînde. E ceață sau burniță. Femeile de serviciu, înfofolite peste halatele de spital, sau cu saci de plastic în cap, mătură şi strîng gunoaiele. Aşezată pe o băncuță, Ciucurel îi zîmbeşte duios lui Trotzki care se agită, urlînd continuu.

TROTZKI
Bă, nene, eu nu vreau din cauza dumitale să roşesc în fata organului. Tovarăşu' Ilie, ia vino încoa' tovarăşul Ilie.

131. INT. CÎRCIUMĂ LA BOEMA. ZI

Serafim, Gogu şi Predoleanu privesc pe geam.

132. EXT. CURTEA SPITALULUI. ZI

Ilie se apropie tîrîş grăpiş de Trotzki. Leana Mică şterge bombănind, portrete.

TROTZKI

V-aţi bătut joc de Partid o viaţă întreagă! Slugoi ai imperialismului! Cozi de topor! Duşmanii orînduirii noastre!

Ilie e ca un cîine bătut, gata să muşte. Se îndepărtează tîrîndu-şi paşii. La un moment dat îşi ridică privirea către doctorii care privesc scena dincolo de vitrină.

133. INT. CÎRCIUMA LA BOEMA. ZI

GOGU

Ce ne facem cu tîmpitul ăsta? A înnebunit de tot.

PREDOLEANU

Îl pensionăm, în pizda mă-sii!

Afară se aude un zgomot enorm, ca o explozie.

134. EXT.CURTEA SPITALULUI. ZI

Vibraţia e din ce în ce mai puternică. Oleandrii vibrează, paharele cu şpriţ vibrează.
De sub pînzele şopronului îşi face apariţia un animal preistoric tîrîndu-se afară din grotă: helicopterul lui Pişta. Înaintează către centrul pieţei, învîrtindu-şi palele din ce în ce mai ameninţător. Sar din el şuruburi şi sîrme, curge ulei, iese fum.
Îmbrăcat într-o salopetă de piele, Pişta Herzog trage de manetă. Zguduindu-se, helicopterul începe să se înalţe, clătinîndu-se teribil. Se ridică un metru, doi, trei... Lumea din piaţă aplaudă cu entuziasm.

OLGA HERZOG

Şi-a văzut visul cu ochii... dragul de el!

Trotzki aleargă după helicopter ca după zmeu şi urlă gesticulînd:

TROTZKI

Jos! Jos! Jooos!

Helicopterul se mai ridică încă un metru şi apoi se prăbuşeşte.

135. INT. CABINETUL DE RADIOLOGIE. ZI

Pişta Herzog, pe o brancardă, zace bandajat din cap pînă în picioare. Olga îi dă supă cu o lingură.
Trotzki e întins pe masa aparatului Roentgen, în maiou şi izmene. Aparatul bîzîie şi clipeşte sinistru din beculețe. Ciucurel aşteaptă zîmbind tandru într-un colț.
Doctorii privesc o radiografie agățată pe un ecran luminos.

TROTZKI

Bă, bă nene. Dar e grav acuma? Mai am mult de trăit?

GOGU

Nea Virgile, e cam grav. De-aia te şi scoatem la pensie.

TROTZKI
(voce bolovănoasă)

Da'... da'... da' ce boală am, ce boală am eu?

GOGU

Atrofie cerebrală. Uite, munca dumitale cu partidul ăsta, de cînd te zbați cu el... L-ai dus în ilegalitate, ni l-ai dat ca o floare, noi ne-am bătut joc. Şi te-ai consumat rău ca să-l salvezi de la degradare. Şi creierul matale nu mai are... că ai văzut cum e creierul: are şi el nişte valuri, aşa. La matale nu mai are. E ca o coală, e lins, aşa. Din cauza muncii cu partidul!

Aparatul Roentgen țiuie din ce în ce mai strident. Planşeta de lemn pe care e întins nea Virgil începe să fumege şi să ardă pe alocuri.

PREDOLEANU

Gata, măi, că îl prăjim de tot!

TROTZKI

Vezi, nene? Ia uite, nene! Unde ne-a adus sacrificiul! Uite, domne, am pus umărul cînd a fost greu şi uite unde am ajuns, că nu e uşor! Adică, voi vă bucurați acuma de roadele sacrificiului.

Pe planşeta arsă a aparatului Roentgen, a rămas imprimat conturul trupului lui nea Virgil. În dreptul inimii fumegă o seceră şi un ciocan.

GOGU

Ia uitați-vă fraților ce bine s-a reparat aparatul.

136. EXT. PIAȚA CENTRALĂ

Leana umblă prin curte bodogănind înlăcrimată.

LEANA

Curva! Curva! Curva!

Se împiedică de un colț din epava helicopterului. Furioasă loveşte cu furie în fiarele ruginite. Pişta, impasibil, cu cîrjele lîngă el, stă lîngă helicopter.
Bolnavii aleargă încolonați şi în pas vioi, mînați de Petrică Zile Grele către Boema. Prin geamurile aburite se zăresc oleandrii şi se simte veselia.

137. INT. EXT. BOEMA. ZI

Clădirea a început să dea semne de ruină. Unii dintre pereți au căzut, se văd resturile de mobile prin odăi. Interiorul, acum mai vast, e plin de lume.

SERAFIM (V.O.)
Odată cu pensionarea lui Trotzki moravurile Palilulei au cunoscut o relaxare pronunțată. (Cutremure şi ploi nemaivăzute alternau cu zile de arşiță ucigătoare.) Toate acestea anunțau a doua venire a lui Chichi. Într-o zi de caniculă ne-am trezit din nou cu Chichi. N-a stat decît foarte puțin. În acea după amiază fatală, Pixi şi fetele au dat recitalul vieții lor!

Predoleanu, pe jumătate gol, priveşte pe după cortină.

PREDOLEANU
Priviți măreția acestui spectacol. Pixi, lumina noastră cu un ochi, extermina în sfîrşit întreg spitalul!

Mulțimea de bolnavi şi amicii noştri au mutat scaunele de la mese, le-au aliniat şi privesc către Teatru.
Pacienții TBC s-au aşezat şi ei la coadă. Fumează febril şi aşteaptă fascinați să le vină rîndul.
Petrică Zile Grele, în haine de gală, îi taxează şi îi introduce pe rînd în întunecimea templului. Niță Leonardo distribuie clienților întăritoare.
Bolnavii scandează excitați.

VOCI
Pixi! Pixi! Puşa! Puşa! Geta! Geta! Să vină şi Capra! Unde e Capra! O vrem şi pe Capră!!

În uralele mulțimii urcă pe scenă Capra, ducînd țapul de funie. Are o burtă enormă. Îl leagă pe țap şi intră după cortină tîrînd după ea un client în pijama.
Urale. Damele, isterice, urlă şi abia sunt ținute în frîu de un grup de bărbați în pijamale.

VOCI *(CONT'D)*
Capra! Capra! Capra!

Pe scenă, furibund, Țapul Costică e priponit cu o frînghie.
Dincolo de cortină palpită Bordelul(Trei Ochi sub Plapumă).
Doctorii şi-au scos ceasurile şi le țin în mînă. În mijlocul lor Chichi. Are un aparat fotografic cu un zoom enorm.

VOCI *(CONT'D)*
Două minute şi 15 secunde!

138. EXT.CURTEA SPITALULUI. ZI

Coada la carne s-a rărit şi ea, au rămas numai femeile care bodogănesc scîrbite. Bărbații au fugit şi s-au aliniat cuminți la cealaltă coadă.
Curtea spitalului a rămas pustie.
Din Boema se aud valurile de ovații.
Numai Leana Mică pîndeşte de după un colț. Apoi se furişează nevăzută de nimeni undeva în spatele Boemei. Cară nişte canistre grele.

139. INT.BOEMA. ZI

Zoomul aparatului lui Kiki, îndreptat spre bordel, se strînge şi se lungeşte flexibil ca trompa unui tapir.

ILIE
Naşule, nu ne punem şi noi la rînd? Eu nu mai pot să aştept.

GOGU

Ssssst!

Ilie dispare. Bolnavii stau la rînd, ordonați. Unul iese de după cortină, abia ținîndu-şi pantalonii.

GOGU *(CONT'D)*

Un minut treizeci şi opt!

Petrică Zile Grele conduce un altul înăuntru.
Cel care tocmai a ieşit mai face cîțiva paşi, se clatină şi cade. Spectatorii izbucnesc în urale. Prin colțuri mai zac şi alți bolnavi epuizați. Unii încearcă în zadar să se ridice, alții nu mai mişcă deloc.

GOGU *(CONT'D)*

Trei minute şi opt....

Aparatul lui Chichi, bîzîie ciudat şi îşi arcuieşte neliniştitor trompa.
Pe scenă, țapul Costică, priponit de un țăruş, se agită behăind subțire.

GOGU *(CONT'D)*

Un minut şi cinspe...

140. EXT. CURTEA SPITALULUI

În izmene, pompierul beat doarme la umbra, sub camionul cisterna. Lîngă el, apare un poştaş transpirat de alergătură.

POŞTASUL

Nu l-ai văzut pe doctorul Serafim?

141. INT. BOEMA. ZI

Țapul Costică, înnebunit, behăie sinistru.

GOGU
Două minute, opt!

Undeva în spatele scenei, Leana Mică cu o țigară în cioc, stropeşte pe ascuns cu benzină.

142. EXT. PE MALUL ELEŞTEULUI. ZI

Un cor de broaşte orăcăie fericite, intonînd o arie verdiană.
Printre ele parcă le zărim pe Venena şi Separanda.

143. INT. BUCĂTĂRIE SPITAL. ZI

Printre cratițe, în bucătărie, Ilie călăreşte o bucătăreasă grasă. O altă bucătăreasă dă peste ei.

BUCĂTĂREASA
Nea Ilie... ah, pardon.

Bucătăreasa se aşează şi aşteaptă cuminte pe un scăunel.
După cîteva secunde, Ilie refăcîndu-şi ținuta:

ILIE
Ce-i mă?

BUCĂTĂREASA
Păi, mă trimise doctorul Serafim după dumneata, că arde Boema.

144. EXT. CURTEA SPITALULUI

Ilie iese calm în curte. Dă nas în nas cu poştaşul, care aduce o telegramă.

POŞTAŞUL
Nu vă supăraţi, unde îl pot găsi pe domnul doctor Serafim?

Ilie face un semn evaziv cu capul şi se îndepărtează.
Toată lumea e strînsă în curte şi priveşte tăcută Boema în flăcări.

O VOCE DEPARTE
Du-te, bă! Du-te bă mai repede! Mişcă mai repede!

Undeva în fundul curţii spitalului, o siluetă aleargă fără convingere către locul unde doarme pompierul.

O VOCE DEPARTE *(CONT'D)*
Ce face ăla bă? Grăbiţi-vă, bă, că arde de tot!

Ilie se apropie de Serafim.

ILIE
(filosof)
Grăbiţi-vă, grăbiţi-vă!... Ne grăbim, ne tot grăbim. De cinci milioane de ani ne tot grăbim. Şi de cinci milioane de ani pămîntul ăsta a tot ars.
(îndepărtîndu-se)
Ah, Boema noastră, Boema noastră...

SERAFIM
Stai, mă Ilie aici. Un'te duci?

ILIE

Mă duc, naşule, mă duc s-o tai din fişe. S-a terminat cu ea... mă duc s-o tai din fişe, s-o scot din inventar. Vine controlul, mă găseşte cu ea înregistrată...

La Boema focul e în toi. E veselie mare, mai ales printre bolnavi. Cîte unul, mai curajos, încearcă să se apropie de infernul de flăcări cu cîte o sticlă sau o carafă cu apă.
Gogu priveşte consternat teribilul spectacol. O paloare din ce în ce mai intensă îi acoperă obrazul pînă ce devine alb (caucazian).

145. EXT. ÎN FAȚA BOEMEI. ZI

În sfîrşit îşi face apariția şi cisterna (cu pompierul echipat în izmene şi cu chipiu, la volan). Camionul înaintează cu greu, poticnindu-se şi scoțînd mult fum negru.
Mulțimea s-a mai animat şi aleargă, în urma camionului. Dar cisterna se poticneşte încurcîndu-se în fiarele ruginite ale helicopterului defunct. Lumea o împinge voiniceşte, dar cisterna s-a înțepenit şi n-o mai ia din loc. Motorul pîrîe sinistru, pocneşte şi ia foc.
Pompierul scoate furtunul şi încearcă zadarnic să stingă motorul aprins. Lumea începe să se agite.

VOCI DIN MULȚIME

Băăă, au luat foc pompierii!!!!

Acum camionul a luat foc în întregime. Mulțimea aruncă găleți cu apă. Gălețile cu apă îi nimeresc mai mult pe participanți, spre veselia generală.
Trompa aparatului lui Chichi se strecoară peste tot. Bîzîie şi emite flashuri albăstrii. Aparatul (polaroid) scuipă fotografiile ca o mitralieră.
Însoțită de celelalte două dame, Pixi, goală, priveşte spectacolul. În ochiul cel magic pîlpîie reflexele incendiului.
Taraful a început să cînte.
Chichi se învîrte în jurul lui Pixi care pozează ca un top model rotindu-şi ochiul de sticlă în toate sensurile cu o viteză neverosimilă. Bolnavii au încins o horă.

146. EXT. RUINA BOEMEI. AMURG

În fine, totul se potoleşte. Mulţimea epuizată zace pe marginea drumului. Scheletul calcinat al camionului fumegă uşor.
Din Boema n-a mai rămas decît o grămadă de jar şi cenuşă plină de resturi de mobile metalice şi de bîrne negre. Cortina, arsă şi ea, flutură ca o corabie a morţilor.
Ţapul aleargă privind fix cu ochii lui de ţap şi mişcă din fălci, de parcă ar vorbi...
Din ce în ce mai neliniştit, poştaşul se plimbă printre oameni ştergîndu-şi fruntea cu o batistă.

POŞTAŞUL
Doctorul Serafim, vă rog! Vă rog frumos, doctorul Serafim!...

Nişte strigăte şi cîţiva oameni aleargă către ruina calcinată a Boemei. Se pare că au găsit ceva. Se înfăşoară în nişte preşuri ude, pătrund printre ruinele fumegînde şi tîrăsc afară un corp de femeie ars. Din corp încă mai ies flăcări. Resturi aprinse de stambă galbenă. Doctorii se apropie.
Serafim ridica în braţe cadavrul fumegînd şi începe să alerge cu el, către clădirea morgii. Gogu, alb la faţă de îngrijorare, aleargă după el încercînd să-l oprească.

GOGU
Serafime, potoleşte-te! Te faci de rîs!

Postaşul aleargă după ei agitîndu-şi servieta.
Cadavrul începe să se destrame, încep să cadă din el bucăţi de jar, de scrum.
Serafim continuă să alerge. Resturile calcinate rămîn presărate în urma lui.
Aşezat pe o piatră, Ilie priveşte scena, fumînd trist:

ILIE

Of, naşule, naşule...

Țapul behăie sfîşietor. În curtea spitalului intră fîsîind elegant vagoanele argintii şi limuzinele italienilor.

147. INT. MORGĂ. SEARĂ

Serafim năvăleşte în morgă şi depune pe masă ce a mai rămas din cadavru: un ghemotoc de stambă galbenă, arsă, în care mişcă ceva. Apoi îl împinge brutal pe Gogu afară din sală şi încuie uşa.

148. EXT. CURTEA SPITALULUI ÎN FAȚA MORGII. SEARĂ

Gogu bate furios în uşă. Doctorii aşteaptă şi ei în dreptul uşii.

GOGU

Dragoş, Dragoş, deschide! Eşti nebun!!

POŞTAŞUL

E nebun sau e beat? Ce are?

GOGU

Ce vrei, domnule? Cine eşti dumneata?

POŞTAŞUL

(furios)

Ce vreau? Nu vreau domnule, nimic! Sînt sătul să alerg după el, ca un tîmpit! Uite aici! *(scoate o hîrtie)* A murit bătrînul. A murit taică-său. Dacă vrei să i-o dai dumneata, bine, dacă nu, să fie sănătos. Eu m-am săturat! Plec!

Gogu priveşte stupefiat hîrtiile în timp ce Poştaşul se îndepărtează bombănind.

Lumea se strînge pe la ferestrele morgii. Privesc prin geamurile murdare. Înăuntru, Serafim ține în brațe un copil nou născut şi parcă dansează cu el. Îl ridică şi îl arată tuturor. Lumea, la ferestre, murmură neliniştită.

149. INT. MORGĂ. SEARĂ

Serafim observă că nou-născutul are un defect ciudat: unul din picioruşe e plin de păr şi se termină cu o copită despicată. Serafim îl aşează cu grijă pe masă şi cu o forfecuță îi taie copita. Copilul dă fericit din picioruşe. Un picioruş e acum mai scurt.

150. EXT. CURTEA SPITALULUI. NOAPTE

Vagoanele argintii sînt în mijlocul pieței. Chichi urcă într-unul din vagoane ținînd cu grijă în brațe nou născutul. Barză şi Ilie privesc cu precauție în dreapta şi stînga şi închid uşa vagonului. Vagoanele se pun în mişcare. Serafim aleargă după ele. Ilie încearcă să-l rețină.

151. INT. INTERIOR VAGON. NOAPTE

Chichi strînge în brațe copilul. Vagonul se zguduie din ce în ce mai tare. Lăzile cu broaşte se răstoarnă.

152. INT. MORGĂ. SEARĂ

Serafim zace plîngînd pe masa de disecție. Tine strîns în mînă petecul de stambă galbenă. Pe mîna lui se plimbă încetişor cărăbuşul.

153. EXT. CURTE SPITAL. ZI. DECOR DEMONTAT. DUPĂ CÎȚIVA ANI... (Epilog)

Sirena unei salvări.
Filmul s-a terminat. Maşiniştii demontează decorul. Macarale îl încarcă în camioane. Unele elemente cum ar fi cortina de la Boema, oleandrii, etc. au fost înghesuite într-un loc şi aşteaptă să fie încărcate în camioane. Şeful de producție, Chichi, inventariază febril elementele şi le fotografiază pe rînd.

Echipajul unei ambulanțe se strecoară printre decoruri şi muncitori. Doctorul e şchiop.
Într-un colț, aparatul Roentgen geme de sticle şi cafele. În jurul lui s-au strîns cîțiva membri ai echipei şi vizitatori.
Serafim, acum bătrîn, a fost întins pe o băncuță. E chel şi cam ştirb. Ochii roşii de bețiv vechi. Un doctor şchiop se apropie de el.

O VOCE

I s-a făcut puțin rău.

Leana Mică, şi ea mai bătrînă, strînge recuzita (oale, cratițe, mopuri...) şi bodogăne cu țigara în gură.

LEANA MICĂ

Păi da! Băutura dracu' pe stomacul gol!...

Doctorul îşi pregăteşte ustensilele.

SERAFIM

(privindu-l tandru pe doctor)

Bine ai venit la Palilula, doctore.

Doctorul îi ia tensiunea.

O VOCE

Hai mă nene că minți!

ALTĂ VOCE

Păi spune, şi de ăia ce s-a mai ales?

SERAFIM BĂTRÎN

Nimic. S-au dus toți... s-a dus totul de rîpă... a început să se destrame totul... Cum zicea nea Pantelică: Să te fereşti de răzbunarea broaştelor! Dar eu nu cred că de la broaşte... Rămăsese aia borțoasă... pe urmă a venit focul ăla şi de acolo ni s-a tras! Lighioană blestemată! Unii au murit, alții s-au dus... Nea Pantelică a prorocit totul...

Un miros urît tulbură asistența. Oamenii îşi pun batistele la nas. Un bîzîit sinistru creşte în intensitate.

154. EXT. MALUL ELEŞTEULUI (SAU CE A MAI RĂMAS DIN EL). ZI

Pe nisipul malului se desenează o umbră neagră: silueta masivă a lui Barză.

SERAFIM BĂTRÎN (V.O.)

Săracu' Popescu Barză! Avea el ce-avea cu muştele. Dispăruse de mult. L-au găsit abia primăvara... S-o fi îmbătat şi a adormit pe acolo. L-au mîncat muştele.

O broască sare din apă gonind milioanele de muşte negre. În urma lor rămîne forma trupului lui Barză imprimat în nisip.

155. EXT. PANOURI DEPOZITATE. ZI

Camera urmăreşte norul de muşte, după un panou. Pişta Herzog, rezemat de un perete, alunecă încet în genunchi. E plin de sînge şi lasă să-i cadă un cuțit din mînă. Gogu se zbate însîngerat în praf. Gîlgîie sîngele dintr-o rană în dreptul rinichilor. La cîțiva metri mai încolo, Olga Herzog se scurge şi ea uşor, în genunchi. Oamenii privesc muți ca nişte statui răspîndite împrejurul dramei.

SERAFIM BĂTRÎN (V.O.)

Pe urmă, Gogu... L-a prins între barăcile alea, i-a băgat cuțitul şi i-a tăiat rinichiul. Eram de gardă, l-au adus pe Gogu spintecat.

Gogu e suit în ambulanță. Un milițian se pregătește să-i pună cătușele lui Pişta. Alt milițian culege de pe jos corpul delict.

PIŞTA HERZOG
(ca un automat)
Dă Doamne să nu moară Gogu! Dă Doamne să nu moară!

SERAFIM BĂTRÎN (V.O.)
A fost o tulburare foarte mare în Palilula. De ce l-o fi spintecat, că după atîția ani nu mai avea nici un rost. Toată lumea se împăcase cu ideea, inclusiv el. Poate, unde se obişnuise cu el negru, şi acum era alb...

Pe locul crimei, o baltă de sînge. Un firicel se scurge către o ferestruică arsă a pivniței de la Boema şi picura înăuntru.

156. INT. PIVNIȚĂ BOEMA. ZI

SERAFIM BĂTRÎN (V.O.)
Dom' Bartolomeo a murit de infarct. Îl ținea ăla, Bilă de la Boema, îl ținea fără bani în pivnița arsă. L-au blestemat Venena şi Separanda.

În pivnița arsă de la Boema, printre butoaie calcinate, grătare ruginite, mese şi scaune strîmbe, Dom' Bartolomeo, slab, de nerecunoscut, cînta la pian. Degetele i se mişcă febril pe claviatură dar pianul nu mai are decît trei, patru corzi.
Pe pian, viperele se descolăcesc încetişor de pe caduceu. Au chipurile Venenei şi Separandei. Viperele muşcă, sunetele pianului contenesc. Viperele aleargă urmărite de cameră, traversează curtea şi se strecoară sub plapumă, la bordel.

157. INT. PAT PIXI. RUINA DE LA «TREI OCHI SUB PLAPUMĂ». ZI

SERAFIM BĂTRÎN (V.O.)
Nea Lică Predoleanu a murit în timpul somnului...

Geta Bombardata, enormă, goală, doarme sforăind îngrozitor alături de Predoleanu care îi tot fluieră în ureche. Geta se răsuceşte în pat şi se întinde acoperind faţa lui Predoleanu. Corpul acestuia se zbate, zadarnic şi în cele din urmă încremeneşte.

158. EXT. CASA SCĂRII BORDEL. SEARĂ

SERAFIM BĂTRÎN (V.O.)
Pe urmă Pixi Ochi Magic a căzut pe scară, beată. S-a făcut praf pînă jos, n-a mai rămas nimic din ea.

Scara de metal calcinat de la Boema se scutură teribil, ritmic, dezmembrîndu-se sub rostogolirile unui corp uriaş. Un geamăt sfîşietor şi cutremurul se potoleşte. Doar ochiul de sticlă se mai rostogoleşte cristalin pe ultimele trepte şi se opreşte printre pietrele pavajului. Ochiul străluceşte mirific pîlpîind ca o flăcăruie.

159. INT. CAPELA DIN CIMITIR

Un bătrînel, slab şi cocîrjat stinge flăcăruia şi adună mucurile de lumînări în jurul sicriului. E Petrică Zile Grele. În sicriu zace ochiul lui Pixi.

SERAFIM BĂTRÎN (V.O.)
Petrică Zile Grele mai trăia. Dar nu mai ştiu exact. Ştiu că la un moment dat, era paracliser la biserică, sau se făcuse cioclu. Trăgea clopotele. Schimba uleiul în candele. Aşa ceva. Îngrijea mortul. Ducea crucea la înmormîntare. Asta după ce au dispărut damele... Deci tot zile grele avea... Hermafrodita cică s-ar fi măritat cu Niţă Leonardo.

160. INSERT FOTO

FOTOGRAFIE DE NUNTĂ: Hermafrodita, masivă şi mustăcioasă, în costum negru, la braţ cu Niţă Leonardo, îmbrăcat în mireasă.

SERAFIM BĂTRÎN (V.O.)
Pe urmă cică s-ar fi înecat cu un os de peste.

161. INT. CASĂ NIŢĂ LEONARDO

Niţă Leonardo plînge şi o loveşte pe Hermafrodită pe spinare. Hermafrodita se sufocă.

SERAFIM BĂTRÎN (V.O.)
Doar nea Virgil, Trotzki e bine merci, tot cu Ciucurel aia a lui. Uite-l colo.

162. EXT. CURTE SPITAL

Virgil Codreanu e aşezat pe o băncuţă. Are privirea vagă a celui doborît de Alzheimer. Stă, tîmp, cu gura deschisă şi cu dinţişorii lui de lapte. Alături de el, Ciucurel, mai tînără şi mai frumoasă ca oricînd, îl ţine tandru după gît şi îl hrăneşte cu iaurt. Apoi îi şterge gura, duios, cu o batistă.
Serafim se simte mai bine. Doctorul şchiop s-a alăturat şi el grupului de gură cască. Ascultă cu toţii, amuzaţi povestea lui Serafim.

SERAFIM BĂTRÎN
... S-au cam dus toţi. Nu mai e nimeni.

O VOCE
Dar ăla, Ilie?

SERAFIM

Aşa cum a prorocit nea Pantelică: Atunci în noaptea aceea cînd a ars Boema... l-a tăiat trenul pe Ilie.

163. EXT.CURTEA SPITALULUI. NOAPTE. FLASHBACK

Fațada Boemei străluceşte în lună plină. Trenul italienilor escortat de limuzine traversează piața lent, ca o lamă de cuțit. Țipăt cumplit de sirenă.

164. INT. SALON DE SPITAL. NOAPTE. FLASHBACK

Salon de spital cu două paturi. Într-un pat agonizează partea de sus a lui Ilie. În patul celălalt zac bazinul şi picioarele. Împrejur veghează Margareta şi bucătăresele grase de la spital. La căpătîi arde o lumînare. Un preot moțăie pe un scaun, într-un colț.

MARGARETA

Hai mă, Iliuță, că l-am chemat pe popă să te spovedeşti şi tu.

Ilie întoarce uşor capul.
Intră Olga Herzog care aduce o ploscă. Ezită sub care pat să o depună...
Ilie încearcă să se ridice într-un cot. Întinde cu greu mîna sub pat după ploscă. Respiră greu.

ILIE

Ieşiți, nebunelor afară! Că nu mă pot pişa de voi.

Bucătăresele se privesc, şuşotesc ceva. Lasă o lumînare pe noptieră, la căpătîiul bolnavului şi ies tăcute. Margareta iese şi ea, smiorcăind.
Ilie trage plosca afară. E o frapieră cu sticlă de vin, sifon şi şervet. Ilie îşi face un şpriț, ne salută zîmbind şi suflă în lumînare.

165. EXT. CURTE SPITAL / PLATOU FILMARE. DECORURI DEMONTATE

Toată lumea rîde şi se împrăştie pe la treburi.

DOCTORUL ŞCHIOP

Mai încet cu şpriţul, dom' doctor.

Doctorul îşi împachetează ustensilele.

SERAFIM BĂTRÎN

Da' ce-ai păţit la picior?

DOCTORUL

E din naştere...

Doctorul şi-a strîns lucrurile şi a plecat, şchiopătînd.
Serafim priveşte lung în urma lui. Doctorul şchiop s-a oprit şi vorbeşte ceva cu şeful de producţie (Chichi).
Serafim a rămas singur cu Leana Mică.

SERAFIM BĂTRÎN

A trecut atîta vreme şi am rămas singur, să mă plictisesc pe-aici. Bietul nea Pantelică. A presimţit totul. Doar pe mine nu m-a nimerit. Hai, Leano, aduci odată tocana aia?

Leana Mică aduce o crăticioară şi o pune pe masa aparatului Roentgen.

SERAFIM BĂTRÎN

Hai, vino şi aşează-te şi tu aici, la mine în braţe.

Leana Mică bombăne supărată.
Serafim mănîncă cu poftă din crăticioară.

SERAFIM BĂTRÎN *(CONT'D)*
Că aşa zicea nea Pantelică că o să mă otrăveşti şi pe mine.

Nişte recuziteri cară lăzile cu broaşte. Din lăzi mai scapă cîte o broască.

LEANA MICĂ
Vezi, mă, cu broaştele alea! Tu nu vezi că le pierzi pe drum?

O broască evadată se uită atent la Serafim. Serafim se uită atent la broască. Leana se dă cîțiva paşi înapoi, pînă iese din imagine.
Se aude un gîlgîit scurt, ca o înghițitură.
Imaginea se mototoleşte, toate formele cadrului se deformează, devin mici şi neclare; imaginea se întunecă.
Revine cadrul anterior, însă fără Serafim.
Chipul broaştei care înghite ultimele rămăşițe (un picior) din Serafim.
Leana Mică ia broscuța cu grijă şi o pune înapoi în lădiță.

LEANA MICĂ *(CONT'D)*
Fir-ați ai dracu' de bețivi...

SFÎRŞIT

Citiți şi alte cărți din colecția de scenarii a Editurii LiterNet:

1. Ana Agopian, Carmen Mezincescu, Oana Răsuceanu, Iulia Rugină - Bună Cristina! Pa Cristina!
2. Ioan Antoci - Câinele japonez
3. Cătălin Florin Apostol - Umilință
4. Matias Bize & Julio Rojas - Viața peştilor
5. Lia Bugnar, Vali Florescu - Cobai / Guinea pigs
6. Nae Caranfil - Filantropica
7. Igor Cobileanski - Cînd se stinge lumina
8. Marian Crişan - Morgen
9. Augustin Cupşa - Trenul către Bucureşti pleacă de la linia 3
10. First Draft: Adrian Munteanu - Gri închis / Florin Ionescu - Miracol / Irina Dobriță - ADHD / Ava V. - Da mă, sunt un bou / Mina Sava - O zi bună / Ruxandra Grecu - Caietul de limba română
11. Pavel Gabriel Honciuc - O zi obişnuită
12. Dan Mircea Jacan - Misiunea
13. Doru Lupeanu - Fatza galbenă care râde
14. Tudor Mavrodin - Vremea Calului Alb
15. Dan Mihu - Să iubeşti şi să tragi apa
16. Cristian Mungiu - 7 scenarii
17. Bogdan Mureşanu - Torța vie / The Human Torch / Tuns, ras şi frezat / Half Shaved
18. Bobby Păunescu - Francesca
19. Lucian Pintilie - Capul de zimbru (scenariu după Vasile Voiculescu) / La tête d'aurochs
20. Corneliu Porumboiu - A fost sau n-a fost? / Polițist, adjectiv
21. Iulia Rugină, Oana Răsuceanu, Ana Agopian, Alex Tocilescu - Captivi de Crăciun / Diapozitiv
22. Florin Şerban - America
23. Andreea Vălean, Cătălin Mitulescu - Cum mi-am petrecut sfârşitul lumii
24. Nicolae Alexandru Virastău, Radu Ioan Toderici, Gabriel Andronache - Comitetul Helsinki / Amatorul

Lista completă a volumelor din colecția de scenarii se află la http://editura.liternet.ro/catalog/toate/0/12/Scenarii.html. Lista completă a volumelor publicate de Editura LiterNet se află la http://editura.liternet.ro/catalog.